

НАРЕДБА № 50 от 19.06.2015 г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им

Обн., ДВ, бр. 52 от 10.07.2015 г., доп., бр. 63 от 12.08.2016 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С наредбата се определят:

1. допълнителни изисквания към капитала на инвестиционните посредници, както и изключенията от тях;
2. капиталовата адекватност;
3. изискванията за ликвидност; условията и редът за освобождаване от изискванията за ликвидност;
4. видовете капиталови буфери, които трябва да поддържат, условията и редът за тяхното формиране и актуализиране, както и за освобождаване от задължението за поддържане на капиталови буфери;
5. условията и редът за воденето на отчетност и оповестяването на информация от инвестиционните посредници.

(2) С наредбата се определят също:

1. надзорът за спазването на изискванията по ал. 1 и изискванията към надзорния преглед;
2. минимално съдържание на правилата за вътрешната организация на инвестиционния посредник;
3. редът и начинът за извършване на преглед и на оценка на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от инвестиционния посредник;
4. политиката за възнагражденията и нейното оповестяване;
5. критериите, на които инвестиционният посредник следва да отговаря, за да се счита за значим с оглед

размера, вътрешната организация, характера, обхвата и сложността на извършваната от него дейност, както и допълнителните изисквания към тези инвестиционни посредници;

6. изискванията към плана за възстановяване;

7. изискванията, на които сделките трябва да отговарят, за да се считат за значими.

Чл. 2. Разпоредбите на тази наредба не се прилагат за:

1. кредитните институции;

2. юридическите лица, които извършват сделки за собствена сметка на пазарите на финансови фючърси, опции или други деривативни инструменти или сделки на паричния пазар с единствена цел да хеджират позиции на пазарите на деривативни инструменти или които извършват сделки за сметка на други участници на тези пазари, които са гарантирани от клирингови участници на същите пазари, когато отговорността за изпълнение на договорите, сключени с юридическото лице, е поета от клиринговите членове на същите пазари;

3. инвестиционните посредници, които не са лицензирани да предоставят допълнителни услуги по чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) и които извършват една или повече инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1, 2, 4 и/или 5 ЗПФИ, и които нямат право да държат пари и ценни книжа на клиенти и за които по тази причина не могат да възникнат задължения към клиенти, с изключение на задължението по чл. 8, ал. 5 ЗПФИ, чл. 55, ал. 2 и чл. 70, ал. 1.

Глава втора

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗИСКВАНИЯ И ИЗКЛЮЧЕНИЯ КЪМ КАПИТАЛА НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ

Чл. 3. Началният капитал при действащо дружество се определя от общата стойност на елементите на базовия собствен капитал по чл. 26, параграф 1, букви "а" – "д" от Регламент (ЕС) 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.) (Регламент (ЕС) № 575/2013), от счетоводните баланси на дружеството, заверени от регистриран одитор към последния ден от месеца, предхождащ месеца на подаване на заявлението за издаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник и към момента на издаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник, намалена с балансовата стойност на отрицателния финансов резултат, като след приспадането му не може да бъде по-малка от размера на минимално изискуемия капитал по чл. 8 ЗПФИ.

Чл. 4. (1) В началния капитал на учредяващо се дружество се включват парични вноски и стойността на извършените непарични вноски (апорт) с предмет само:

1. държавни ценни книжа или акции и облигации, допуснати до търговия на регулиран пазар, които имат пазарна цена;

2. вещни права върху недвижими вещи, пряко свързани с дейностите и услугите по чл. 5, ал. 2 и 3 ЗПФИ.

(2) Стойността на активите по ал. 1, т. 1 не може да надвишава 30 на сто от изискуемия минимален размер на капитала по чл. 8 ЗПФИ.

(3) Стойността на правата по ал. 1, т. 2 не може да надвишава 20 на сто от изискуемия минимален размер на капитала по чл. 8 ЗПФИ.

Чл. 5. Поддържането на позиции във финансови инструменти по смисъла на Регламент № (ЕС) 575/2013 в инвестиционен портфейл от инвестиционния посредник по чл. 8, ал. 2 и 3 ЗПФИ с цел инвестиране на начален капитал няма да се счита за извършване на дейност по чл. 5, ал. 2, т. 3 ЗПФИ.

Чл. 6. (1) С разрешение на заместник-председателя инвестиционният посредник, който не извършва нито една от инвестиционните услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 ЗПФИ с предмет финансови инструменти по смисъла на Регламент (ЕС) № 575/2013 и който изпълнява нареждания на клиенти във връзка с финансови инструменти, може да държи такива инструменти за собствена сметка само ако са изпълнени следните условия:

1. позициите са възникнали като резултат от невъзможността на инвестиционния посредник да изпълни поръчките точно;

2. съвкупната пазарна стойност на всички тези позиции не може да надхвърля 15 % от началния капитал на посредника;

3. посредникът отговаря на изискванията по чл. 92 – 95 и четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. такива позиции имат случаен и временен характер и са строго ограничени до времето, необходимо за извършване на съответната сделка.

(2) В случаите на възникване на позиции за собствена сметка по ал. 1 инвестиционният посредник уведомява заместник-председателя незабавно, но не по-късно от края на работния ден, следващ деня на възникването, като подава уведомление, в което са посочени най-малко видът, обемът и стойността на финансовите инструменти, времето, необходимо за закриване на позициите, както и причините за възникването на тези позиции.

(3) Заместник-председателят издава разрешението по ал. 1 в срок 3 работни дни от получаване на уведомлението. Член 76, ал. 2 и 3 се прилагат съответно.

(4) Ако заместник-председателят не издаде разрешението по ал. 3, инвестиционният посредник закрива позицията незабавно.

Глава трета

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ДЕЙНОСТТА НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СПАЗВАНЕТО НА ПРУДЕНЦИАЛНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

Раздел I

Общи положения

Чл. 7. (1) Правилата, процедурите и механизмите на инвестиционния посредник, уреждащи вътрешната организация, организационната структура, управлението на рисковете, политиките за възнагражденията, административните и счетоводните процедури, вътрешния контрол по чл. 24, ал. 1 ЗПФИ, са изчерпателни и пропорционални на естеството, мащаба и сложността на рисковете, присъщи за бизнес модела и дейностите на инвестиционния посредник, и осигуряват спазването на пруденциалните изисквания.

(2) Правилата по ал. 1 се изготвят при отчитане на техническите критерии относно вътрешната оценка за капиталова адекватност по раздел II, вътрешната организация и третирането на рискове по раздел III, политиката на възнагражденията по раздел IV, управлението на рисковете по глава четвърта и изискванията за управителните органи по чл. 83а и 83б от Наредба № 38 от 2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (Наредба № 38 от 2007 г.).

(3) Инвестиционният посредник прави периодичен преглед на правилата и процедурите един път годишно до 31 декември на текущата календарна година и ги актуализира въз основа на този преглед не по-късно от 30-о число на следващия месец.

(4) Управителният орган на инвестиционния посредник следи процеса и изпълнението на задълженията му за оповестяване и съобщаване на нормативно определената информация.

(5) При изготвянето на правилата инвестиционният посредник спазва насоките на Европейския банков орган (ЕБО), приети от Комисията за финансов надзор (комисията).

Чл. 8. (1) Инвестиционният посредник, извършващ дейност по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 и ал. 3, т. 1 ЗПФИ, разработва вътрешни планове за възстановяване при ситуация на значително влошаване на финансовото му състояние с минимално съдържание съгласно приложението.

(2) Инвестиционният посредник прави периодичен преглед на вътрешния план за възстановяване при необходимост, но най-малко веднъж годишно и го актуализира въз основа на прегледа. Планът за възстановяване, както и неговата актуализация се представят на комисията в 7-дневен срок от приемането му. Заместник-председателят може да направи обоснована препоръка за промяна на плана по ал. 1.

(3) С разрешение на заместник-председателя могат да бъдат намалени изискванията към инвестиционен

посредник във връзка с прилагането на ал. 1. Разрешението може да бъде дадено, отчитайки принципа на пропорционалност и след съгласуване с комисията, ако изпадането в несъстоятелност на инвестиционния посредник поради неговия размер, бизнес модел или взаимовръзката му с други институции или поради състоянието на финансовата система като цяло не би имало отрицателни последици за финансовите пазари, другите институции или условията за финансиране.

(4) Инвестиционният посредник по ал. 1 предоставя на комисията при поискване цялата информация, необходима за изготвянето и съставянето на реалистичен план за реструктуриране. Плановете за реструктуриране съдържат варианти за контролирано реструктуриране на инвестиционния посредник в случай на несъстоятелност и в съответствие с принципа на пропорционалност.

Чл. 8а. (Нов – ДВ, бр. 63 от 2016 г.) (1) При значително влошаване на финансовото състояние инвестиционният посредник е длъжен в 5-дневен срок от възникване на несъответствието да предложи за одобрение от комисията оздравителна програма със срок за привеждане на финансовото състояние, капиталовата адекватност и ликвидността си в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането му, ЗПФИ и тази наредба не по-дълъг от 3 месеца.

(2) Значително влошаване на финансовото състояние на инвестиционния посредник е състояние, което е довело или би могло да доведе до нарушаване на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност на Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането му, на ЗПФИ и тази наредба.

(3) Оздравителната програма трябва да съдържа:

1. описание на нарушението или на влошеното финансово състояние;

2. причините, довели до нарушаване на капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционния посредник или до влошаване на финансовото състояние;

3. конкретни мерки за привеждане на финансовото му състояние в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането му, на ЗПФИ и тази наредба, които да са адекватни на извършеното нарушение, в случай че има такова, както и крайния срок за изпълнението им;

4. документи, от които е видно, че предложената оздравителна програма, съответно предвижданите мерки, са приети от членовете на компетентния съгласно устройствените актове орган на дружеството;

5. отчет за капиталовата адекватност и ликвидност, счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите на инвестиционния посредник към датата на нарушението, съответно на влошаване на финансовото състояние;

6. прогнозен отчет за капиталовата адекватност и ликвидност, счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите на инвестиционния посредник към датата на изпълнението на програмата.

(4) Комисията се произнася по заявлението за одобрение на оздравителната програма в 14-дневен срок от

подаването на всички необходими документи, като в 3-дневен срок от вземане на решението изпраща писмено уведомление на инвестиционния посредник.

(5) Когато в рамките на срока по ал. 1 инвестиционният посредник приведе финансовото си състояние, капиталовата си адекватност и ликвидност в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането му, на ЗПФИ и тази наредба, той уведомява комисията за това най-късно на следващия работен ден. В този случай той е длъжен да представи информацията по ал. 3, т. 1, 2 и 5, както и отчет за капиталовата адекватност и ликвидност, счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите към датата на привеждане в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането му, на ЗПФИ и тази наредба.

(6) Разпоредбите на чл. 8а не се прилагат за инвестиционните посредници, които извършват дейност по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 и ал. 3, т. 1 ЗПФИ.

Раздел II

Вътрешна оценка за капиталова адекватност. Ниво на приложение на пруденциалните изисквания

Чл. 9. (1) Всеки инвестиционен посредник разработва и прилага надеждни, ефективни и изчерпателни стратегии и процеси, които му позволяват да оценява и поддържа постоянно вътрешен капитал в размер, вид и разпределение така, че да е адекватен за покриване на рисковете, на които е или може да бъде изложен, в зависимост от степента и характера на рисковете.

(2) Стратегиите и процесите по ал. 1 подлежат на периодичен вътрешен преглед от инвестиционния посредник един път годишно в срок до 31 декември всяка календарна година за оценяване на съответствието им с нормативните изисквания и доколко са пропорционални на характера, степента и сложността на дейностите, извършвани от него.

(3) Управителният орган на инвестиционния посредник изготвя стратегиите по ал. 1 и ги представя за одобрение от общото събрание. Управителният орган на инвестиционния посредник приема правила за изпълнение на стратегиите и описание на процесите и ги представя в комисията в 14-дневен срок от получаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник или от приемане на изменения в тях.

(4) Инвестиционният посредник прилага изискванията по ал. 1 – 3 на индивидуална основа, освен ако не е предвидено друго в Регламент (ЕС) № 575/2013, тази наредба или друг нормативен акт.

(5) Изискванията по ал. 1 – 3 се прилагат от инвестиционния посредник на консолидирана основа, когато той е дъщерно дружество в Република България или предприятие майка, както и когато е включен в консолидацията по чл. 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) В случаите, когато инвестиционен посредник е институция майка в Република България, той осигурява прилагането на ал. 1 на консолидирана основа в степента и по начина, описани в част първа, дял II, глава 2,

раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) В случаите, когато инвестиционен посредник е контролиран от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, в степента и по начина, уредени в част първа, дял втори, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, той изпълнява задължението по ал. 1 въз основа на консолидираното състояние на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност. Ако финансовият холдинг майка или финансовият холдинг майка със смесена дейност в държава членка контролира повече от един инвестиционен посредник, изречение първо се прилага само спрямо инвестиционния посредник, върху който се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с чл. 70 ЗПФИ.

(8) Инвестиционен посредник, който е дъщерно дружество, изпълнява изискванията по ал. 1 на подконсолидирана основа, ако той или неговото предприятие майка, когато последното е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, притежават институция, финансова институция или управляващо дружество съгласно определението по параграф 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати от Директива 2002/87/ЕО, като дъщерно дружество в трета държава, както и когато имат дялово участие в такова предприятие.

Чл. 10. (1) Всеки инвестиционен посредник прилага изискванията по глави трета и четвърта и чл. 83а и 83б от Наредба № 38 от 2007 г. на индивидуална основа, освен ако заместник-председателят не разреши освобождаване от изискванията по чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционните посредници, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност или холдингите със смесена дейност, които са обект на надзор на консолидирана основа от страна на комисията, прилагат изискванията по глави трета и четвърта и чл. 83а и 83б от Наредба № 38 от 2007 г. на консолидирана или подконсолидирана основа, като осигуряват, че прилаганите от тях правила, процедури и механизми в изпълнение на посочените разпоредби са последователни и добре интегрирани и им позволяват да изготвят данни и информация във връзка с изпълнение на приложимите спрямо тях нормативни изисквания.

(3) Инвестиционните посредници, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност или холдингите със смесена дейност, които са обект на надзор на консолидирана основа от страна на комисията, осигуряват въвеждането на правилата, процедурите и механизмите по ал. 2 и в дъщерните си дружества, включително в тези, които не са обхванати от ЗПФИ и тази наредба.

(4) Изискванията по глави трета и четвърта и чл. 83а и 83б от Наредба № 38 от 2007 г. за дъщерните дружества, които не са обхванати от ЗПФИ и тази наредба, не се прилагат, ако инвестиционният посредник, който е институция майка от ЕС, е контролиран от финансов холдинг майка от ЕС или от финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, докаже пред комисията, че приложението на тези изисквания е незаконосъобразно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното дружество.

(5) Вътрешната организация, административните и счетоводните процедури на инвестиционния посредник осигуряват възможност на заместник-председателя, съответно комисията, да установи по всяко време съответствието на дейността му с пруденциалните изисквания по Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и тази наредба.

Раздел III

Организация по управление на рисковете

Чл. 11. (1) Управителният орган на инвестиционния посредник изготвя стратегиите и политиките за поемане, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които е изложен или може да бъде изложен инвестиционният посредник, които се одобряват от общото събрание. Управителният орган на инвестиционния посредник извършва периодичен преглед най-малко един път годишно в срок до 31 декември и го представя на общото събрание заедно с отчета за дейността. При необходимост прегледът по изречение първо се извършва по-често.

(2) Стратегиите и политиките по ал. 1 включват и рисковете, породени от средата на макрониво, в която инвестиционният посредник извършва дейността си относимо към съответната фаза на икономическия цикъл.

Чл. 12. (1) Членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник отделят достатъчно време за разглеждане на въпросите, свързани с риска.

(2) Органите по ал. 1 участват активно в процеса по управлението на всички значими рискове, посочени в Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и тази наредба, както и при оценяването на активите (позициите), използването на външни кредитни рейтинги и вътрешни модели, свързани с тези рискове. Органите по ал. 1 гарантират участието на достатъчно ресурси за ефективното изпълнение на дейностите по изречение първо.

(3) Инвестиционният посредник създава ясни правила за докладване пред управителния или контролния орган и определя нива на отговорност, които да обхващат всички значими рискове, политики за управление на рисковете и техните изменения.

Чл. 13. (1) За целите на тази наредба инвестиционен посредник се счита за значим с оглед размера, вътрешната организация и характера, обхвата и сложността на извършваната дейност, ако отговаря поне на две от следните изисквания:

1. средната численост на персонала за годината е над 50 човека;
2. балансовата стойност на собствените активи е над 10 000 000 лв.;
3. стойността на клиентските активи е над 500 000 000 лв.

(2) Идентификацията на значимите инвестиционни посредници се извършва веднъж годишно въз основа на данните от годишния финансов отчет за предходната финансова година и други документи.

Чл. 14. (1) Инвестиционният посредник, който е значим с оглед размера, вътрешната организация и характера, обхвата и сложността на извършваната дейност, създава комитет по риска.

(2) В състава на комитета по риска участват само представители на контролния орган.

(3) Членовете на комитета по риска притежават знания, умения и експертен опит, необходими да разбират напълно и да наблюдават прилагането на стратегията и склонността към поемане на риск от инвестиционния посредник.

(4) Комитетът по риска съветва управителните и контролните органи на инвестиционния посредник относно цялостната текуща и бъдеща стратегия относно риска и склонността на инвестиционния посредник към поемане на риск и подпомага висшия ръководен персонал при прегледа и контрола по изпълнението на стратегията. Управителните и контролните органи на инвестиционния посредник носят отговорност за управлението и контрола на рисковете.

(5) Комитетът по риска, независимо от комитета по възнагражденията, извършва проверка дали стимулите, определени от системата за възнагражденията, отчитат рисковете, капитала, ликвидността, както и вероятността за реализиране на планираните приходи и разпределението им във времето.

(6) Комитетът по риска следи дали ценообразуването на продуктите и услугите, предлагани от инвестиционния посредник на клиентите, отразяват адекватно бизнес модела и стратегията му по отношение на риска.

(7) Ако ценообразуването по ал. 6 не отразява адекватно стратегията на инвестиционния посредник по отношение на рисковете и неговия бизнес модел, комитетът по риска представя на управителните органи план за коригиране на ценообразуването.

Чл. 15. (1) С разрешение на заместник-председателя инвестиционният посредник може да обедини комитета по риска с одитния комитет по чл. 40е от Закона за независимия финансов одит, ако създаването на отделен комитет по риска не съответства на естеството, мащаба и сложността на дейността му и вида и обхвата на извършваните от него инвестиционни услуги и дейности.

(2) Членовете на обединения комитет по ал. 1 следва да притежават необходимите знания, умения и опит по чл. 14, ал. 3, както и такива за изпълняване функциите по вътрешен одит. Инвестиционният посредник представя доказателства за покриване на изискванията по изречение първо в рамките на производството по издаването на разрешението по ал. 1.

(3) Заместник-председателят издава разрешението по ал. 1 при съответното прилагане на чл. 76.

(4) Заместник-председателят може да задължи инвестиционния посредник, който е получил разрешение по ал. 1, да създаде отделен комитет по риска, ако наличието на такъв е необходимо с оглед естеството, мащаба и сложността на дейността на инвестиционния посредник и вида и обхвата на извършваните от него инвестиционни услуги и дейности.

Чл. 16. (1) Инвестиционният посредник осигурява подходящ достъп на контролния орган и на комитета по риска до необходимата информация за цялостния рисков профил на инвестиционния посредник, до звеното по управление на риска, както и до становища от външни експерти.

(2) Органите по ал. 1 определят характера, обема и формата на информацията за риска, която следва да им бъде предоставяна, както и честотата на предоставяне.

(3) Комитетът по риска, без да засяга задачите на комитета по възнагражденията, с цел подпомагането на установяването на добри политики и практики в областта на възнагражденията проверява доколко стимулите, осигурени от системата за възнагражденията на посредника, отчитат рисковете, капитала, ликвидността, вероятността и времето за формиране и разпределение на приходите.

Чл. 17. (1) Инвестиционният посредник, когато е приложимо с оглед естеството, мащаба и сложността на неговата дейност и вида и обхвата на извършваните инвестиционни услуги и дейности, разполага със звено за управление на риска, което е независимо от оперативните звена и което има необходимите правомощия, статут, ресурси и достъп до управителните и контролните органи.

(2) Звеното за управление на риска осигурява установяване, измерване и надлежно докладване на всички съществени рискове, свързани с дейността на инвестиционния посредник.

(3) Звеното за управление на риска участва активно в разработването на стратегията за поемането и управлението на рисковете на инвестиционния посредник и във вземането на решения, свързани с управлението на всички значими рискове. То трябва във всеки момент да е в състояние да представи цялостен преглед на всички рискове, на които е изложен инвестиционният посредник.

(4) Звеното за управление на риска докладва пряко пред контролния орган, независимо от висшия ръководен персонал, в случаите, когато развитието на конкретен риск засяга или може да засегне инвестиционния посредник. Действията по изречение първо на звеното за управление на риска не освобождават управителните и контролните органи от отговорността им по ЗПФИ, тази наредба и Регламент (ЕС) № 575/2013 във връзка с управлението на рисковете.

(5) Ръководителят на звеното за управление на риска е лице от състава на висшия ръководен персонал, на което изрично е възложена отговорността за функцията за управление на риска. Ако определянето на отделно отговорно лице не съответства на характера, мащаба и сложността на дейността на инвестиционния посредник, друго лице от състава на висшия ръководен персонал може да изпълнява и тази функция, при условие че не е налице конфликт на интереси.

(6) Ръководителят на звеното за управление на риска не може да бъде освободен без предварително одобрение от контролния орган. Ръководителят на звеното за управление на риска има право да се обръща и поставя въпроси в тази си компетентност пряко към контролния орган.

Раздел IV

Политики за възнагражденията

Чл. 18. (1) Инвестиционният посредник прилага политики, които обхващат всички форми на възнаграждения, като заплати и други финансови и материални стимули, включително облаги, свързани с пенсиониране, за

следните категории персонал:

1. висшия ръководен персонал;
2. служители, чиято дейност е свързана с поемане на рискове;
3. служители, изпълняващи контролни функции, и
4. всички служители, чиито възнаграждения са съразмерни с възнагражденията на служители по т. 1 и 2 и чиято дейност оказва съществено влияние върху рисковия профил на инвестиционния посредник.

(2) При изготвянето и прилагането на политиката за възнагражденията инвестиционният посредник отчита естеството, мащаба и сложността на дейността, вътрешната организация и обхвата на извършваните инвестиционни услуги и дейности, като прилага следните принципи:

1. осигуряване на надеждното и ефективно управление на риска и ненасърчаване на поемането на риск, който надвишава приемливите за инвестиционния посредник нива;
2. осигуряване на съответствие със стратегията, целите, ценностите и дългосрочните интереси на инвестиционния посредник и прилагане на мерки за избягване на конфликти на интереси.

(3) Инвестиционните посредници могат да определят освен постоянно и променливо възнаграждение, при условие че постоянното представлява достатъчно висок дял от общото възнаграждение и е възможно прилагането на гъвкава политика по отношение на променливото възнаграждение, включително възможността то да не бъде изплащано.

(4) Инвестиционният посредник определя в политиката си за възнагражденията отделни критерии за определяне на:

1. постоянното възнаграждение в зависимост от професионалния опит и функционалните отговорности на длъжността, посочени в длъжностната характеристика на служителя като част от условията на трудовия договор или в договора за управление; и
2. променливото възнаграждение, обвързано с постоянния резултат от дейността и съобразено с поетите рискове, както и с изпълнението, надхвърлящо изискванията, посочени в длъжностната характеристика на служителя като част от условията на трудовия договор или в договора за управление.

Чл. 19. (1) Управителният орган на инвестиционния посредник изготвя политиката за възнагражденията, която се одобрява от общото събрание. Управителният орган на инвестиционния посредник извършва периодичен преглед на основните принципи на политиката, актуализира я най-малко един път годишно в срок до 31 декември и я представя на общото събрание заедно с отчета за дейността. При необходимост прегледът

по изречение първо се извършва по-често.

(2) Прилагането на политиката за възнагражденията подлежи на периодичен и независим вътрешен преглед най-малко веднъж годишно от звеното за вътрешен одит при наличието на такова, а в останалите случаи – от отдела за вътрешен контрол.

Чл. 20. (1) Служителите, изпълняващи контролни функции, са независими от функциите в инвестиционния посредник, върху които упражняват контрол, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения, съобразени със степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите, постигнати от структурните звена, които контролират.

(2) Върху възнагражденията на ръководителите на звеното за управление на риска и на звеното по нормативно съответствие (вътрешен контрол) се осъществява надзор пряко от комитета по възнагражденията. В случай че такъв комитет не е създаден, надзорът се извършва от съответния контролен орган.

Чл. 21. (1) Променливото възнаграждение е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се определя като комбинация от оценките за резултатите на отделния служител, на съответното структурно звено, както и на цялостните резултати на инвестиционния посредник. Оценката на резултатите на всеки служител се основава на финансови и нефинансови критерии.

(2) Оценките по ал. 1 обхващат период от няколко години, така че оценъчният процес да се основава на дългосрочното изпълнение на дейността и изплащането на елементите на променливите възнаграждения, основаващи се на резултатите, да е разпределено за период, отчитащ икономическия цикъл и поетите от инвестиционния посредник рискове.

(3) Оценката на резултатите от дейността, използвана за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението и разпределението им, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита цената на капитала, както и необходимата ликвидност.

(4) Променливото възнаграждение се определя така, че общият му размер да не ограничава способността на инвестиционния посредник да поддържа и да подобрява капиталовата си база.

(5) Инвестиционният посредник не може да изплаща променливото възнаграждение с инструменти или методи, които улесняват заобикалянето на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и актовете по прилагането им.

(6) Обезщетенията, свързани с предсрочно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се възнагражда неуспехът или некоректно поведение.

(7) Обезщетенията, свързани с договори за предходна заетост, отчитат дългосрочните интереси на инвестиционния посредник и са свързани с неговата политика за задържане и привличане на служители, отлагане на заплащането на променливите елементи на възнаграждението, за резултатите от дейността и възможността за възстановяване на изплатени суми.

(8) Служителите на инвестиционния посредник не могат да използват лични стратегии за хеджиране или застраховане, свързани с възнагражденията или отговорността, с цел да се намали ефектът от механизмите на отчитането на риска, заложиени във възнагражденията им.

Чл. 22. (1) Гарантираното променливо възнаграждение не е съвместимо с разумното управление на риска или с принципа за заплащане според резултатите и не се включва в бъдещи планове за възнагражденията.

(2) Инвестиционният посредник може да предоставя гарантирано променливо възнаграждение по изключение само на новоназначени служители по чл. 18, ал. 1, т. 1 – 4 за първата година от назначаването им и при условие че разполага със собствен капитал, отговарящ на нормативните изисквания.

Чл. 23. (1) Инвестиционният посредник определя постоянното и променливото възнаграждение в подходящо съотношение, така че постоянното да представлява достатъчно висок дял от общото възнаграждение, както и да позволява прилагането на гъвкава политика относно елементите на променливото възнаграждение, включително възможността то да не бъде изплащано.

(2) Инвестиционният посредник определя подходящи съотношения между постоянните и променливите елементи на общото възнаграждение, като при това се прилага принципът, че променливите елементи не надхвърлят 100 % от постоянните елементи на общото възнаграждение за всяко лице.

(3) Инвестиционният посредник може да приложи дисконтов процент, посочен в насоките на ЕБО по ал. 4, приети от комисията, по отношение на максимум 25 % от общото променливо възнаграждение, при условие че то се изплаща в инструменти, които са разсрочени за срок не по-малък от пет години.

(4) Инвестиционният посредник спазва насоките на ЕБО относно приложимия условен дисконтов процент, приети от комисията за прилагане.

Чл. 24. (1) Променливото възнаграждение, включително отложената му част, се изплаща или определя само ако изплащането:

1. не застрашава стабилността на инвестиционния посредник, отчитайки неговото финансово състояние като цяло;

2. е обосновано въз основа на резултатите, постигнати от инвестиционния посредник, стопанската единица и съответното лице.

(2) Ако инвестиционният посредник е реализирал отрицателен или по-нисък от предвиждания финансов резултат, общият размер на променливото възнаграждение се ограничава чрез намаляване както на текущите възнаграждения, така и на плащанията по разсрочените възнаграждения или възстановяване на изплатени или придобити възнаграждения.

(3) Инвестиционният посредник може да удържи или поиска възстановяване на суми, които са в размер до 100 % от общото променливо възнаграждение.

(4) Инвестиционният посредник в своята политика относно променливото възнаграждение разработва специални критерии за прилагането на ал. 3.

(5) Критериите по ал. 4 включват най-малко случаите, при които служителят:

1. е имал или е бил отговорен за поведение, което е довело до значителни загуби за инвестиционния посредник;

2. не е успял да отговори на съответните норми за пригодност и добро поведение.

Чл. 25. (1) Не по-малко от 50 % от променливото възнаграждение представлява съвкупност от следните елементи:

1. акции, други инструменти, свързани с акции, както и равностойни непарични инструменти, издадени от инвестиционния посредник, в случай че тези инструменти не се търгуват на регулиран пазар;

2. когато е възможно, други инструменти по смисъла на чл. 52 или 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или други инструменти, които могат да бъдат изцяло конвертирани в инструменти от базовия собствен капитал от първи ред или да бъдат отписани, които във всеки момент отразяват адекватно кредитното качество на инвестиционния посредник като действащо предприятие и са подходящи за използване за целите на променливото възнаграждение.

(2) Инструментите по ал. 1 подлежат на подходяща политика на ограничаване на прехвърлянето им, целяща постигане на съответствие между стимулите и дългосрочните интереси на инвестиционния посредник.

(3) Изискванията на ал. 1 и 2 се прилагат както за частта от променливото възнаграждение, разсрочена в съответствие с ал. 4 и 5, така и за частта, която не е разсрочена.

(4) Разпределянето на съществена част от променливото възнаграждение, което е не по-малко от 40 %, се разсрочва за период с минимална продължителност от три до пет години в зависимост от естеството на дейността на инвестиционния посредник и произтичащите от това рискове, както и от дължността на съответния служител.

(5) За лицата, получаващи променливо възнаграждение в особено голям размер, разсрочената част по ал. 4 е най-малко 60 %.

(6) Продължителността на срока на отлагане по ал. 4 и 5 се определя според икономическия цикъл, естеството на дейността на инвестиционния посредник, свързаните с нея рискове и дейността на конкретния служител.

(7) Изплащането на разсрочено променливо възнаграждение се извършва пропорционално или чрез постепенно нарастване през периода на разсрочване. Разсроченото възнаграждение чрез постепенно нарастване, платимо при условията на отложено разпределение, се предоставя не по-бързо отколкото на пропорционален принцип.

(8) При разпределението на променливите елементи на възнаграждението в рамките на инвестиционния посредник се отчитат и всички видове настоящи и бъдещи рискове.

Чл. 26. (1) Пенсионната политика на инвестиционния посредник съответства на неговата бизнес стратегия, целите, ценностите му, както и на дългосрочните му интереси, ако предвижда облаги, свързани с пенсиониране.

(2) Облагите, свързани с пенсиониране по ал. 1, се предоставят на служителите, придобили правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, под формата на определените в чл. 25 инструменти и подлежат на петгодишен период на ограничаване на прехвърлянето им.

(3) В случай на прекратяване на правоотношението със служителя преди придобиване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст инвестиционният посредник държи облагите, свързани с пенсиониране, под формата на определените в чл. 25 инструменти за период пет години.

Чл. 27. (1) За целите на определянето на елементите на променливото възнаграждение инвестиционният посредник спазва принципите и правилата по чл. 18, 19 и 20, както и допълнителните принципи по чл. 21 – 26.

(2) Инвестиционният посредник спазва регулаторните технически стандарти на ЕБО във връзка с прилагането на разпоредбите на чл. 25, ал. 1, т. 2 и чл. 18 и 19.

Чл. 28. За инвестиционен посредник, който се е възползвал от извънредна държавна помощ, се прилагат следните правила:

1. променливото възнаграждение строго се ограничава като процент от нетните приходи, когато то е несъвместимо с поддържането на разумна капиталова база и навременното прекратяване на държавната подкрепа;

2. реструктурира възнагражденията по начин, който да е съобразен с разумното управление на риска и дългосрочния растеж, включително и когато е подходящо, установяването на граници за възнагражденията на лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на инвестиционния посредник;

3. на лицата, които ефективно ръководят дейността на инвестиционния посредник, не се изплаща променливо възнаграждение, освен ако това е обосновано.

Чл. 29. Инвестиционният посредник прилага разпоредбите по чл. 18 – 28 на равнище група, предприятие

майка и дъщерни дружества, включително по отношение на тези от тях, установени в офшорни финансови центрове.

Чл. 30. (1) Инвестиционният посредник, който е значим от гледна точка на размера, вътрешната организация и характера, естеството, обхвата и сложността на неговата дейност, създава комитет по възнагражденията.

(2) Комитетът по възнагражденията отговаря за изготвянето на решения относно възнагражденията, включително такива, които оказват влияние върху риска и управлението на риска на инвестиционния посредник и които да бъдат взети от управителния и контролния орган.

(3) Председателят и членовете на комитета по възнагражденията са представители на контролния орган в съответната институция.

(4) При вземането на решения по ал. 2 комитетът по възнагражденията отчита дългосрочните интереси на акционерите или съдружниците, инвеститорите и други заинтересовани страни в инвестиционния посредник, както и обществения интерес.

(5) Инвестиционен посредник, който е значим с оглед размера, вътрешната организация и характера, обхвата и сложността на извършваната от него дейност, създава комитет за подбор на кандидати, съставен от членове на управителните и контролните органи, които нямат изпълнителни функции в инвестиционния посредник.

(6) Комитетът за подбор на кандидати подбира и препоръчва за одобрение от управителните и контролните органи или за одобрение от общото събрание кандидати за попълване на свободните места в състава на управителните и контролните органи, вземайки предвид знанията, уменията, многообразието и опита на членовете на управителния и контролния орган, подготвя описание на функциите и изискванията за дадено назначение и изчислява времето, което се очаква да отдели бъдещият член на управителния орган. Комитетът за подбор на кандидати взема решения за определянето на целево ниво във връзка с представителността на по-слабо представения пол в управителния орган и разработва политика за увеличаване броя на представителите на по-слабо представения пол в управителния орган за постигане на посочената цел. Целта, политиката и нейното изпълнение се оповестяват публично в съответствие с чл. 435, параграф 2, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) Комитетът за подбор на кандидати:

1. анализира най-малко веднъж годишно структурата, размера, състава и резултатите от работата на членовете на управителния и контролния орган и отправя препоръки към тях за евентуални промени;

2. анализира най-малко веднъж годишно знанията, уменията и опита на управителния и контролния орган като цяло и на техните членове поотделно и докладва на управителния и контролния орган;

3. периодично прави преглед на политиката на управителния орган за подбор и назначаване на висши ръководни служители и отправя препоръки към него.

(8) При изпълнението на задълженията си комитетът за подбор на кандидати отчита необходимостта да се гарантира, че процесът на вземане на решения на управителния и контролния орган не се влияе от отделно лице или малка група лица по начин, който уврежда интересите на инвестиционния посредник като цяло.

(9) Комитетът за подбор на кандидати може да използва всички ресурси, които счита за подходящи, включително консултации с външни експерти, както и да получава достатъчно финансиране за тази цел.

Чл. 31. Съставът на комитета по възнагражденията по чл. 30, ал. 1 е така определен, че да може да се произнася компетентно и независимо по политиката за възнагражденията на инвестиционния посредник, както и по създадените от него стимули за управление на риска, капитала и ликвидността.

Чл. 32. (1) Инвестиционният посредник във връзка с политиката за възнагражденията оповестява публично незабавно след одобрението от управителния орган най-малко информацията по чл. 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник спазва насоките на ЕБО, приети от комисията за воденето на разумни политики за възнагражденията, съобразени с принципите по чл. 18 – 32.

Глава четвърта

УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ

Раздел I

Прилагане на вътрешни модели

Чл. 33. (1) Инвестиционният посредник, който е значим по своя размер, вътрешна организация, естеството, мащаба и сложността на дейността си, създава подходяща вътрешна организация за оценка на кредитния риск и за използването на вътрешнорейтинговия подход при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск, когато експозициите му са значими в абсолютно изражение и има голям брой значими контрагенти.

(2) Независимо от изискването по ал. 1 инвестиционният посредник трябва да изпълнява критериите, установени в част трета, дял I, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Инвестиционният посредник не използва единствено или механично външни кредитни рейтинги при оценяването на кредитоспособността на едно лице или на финансов инструмент. Заместник-председателят осъществява надзор за спазването на изискването по изречение първо, отчитайки естеството, мащаба и сложността на извършваната от инвестиционния посредник дейност.

(4) Инвестиционният посредник предвид размера му, вътрешната организация, естеството, мащаба и сложността на дейността си създава подходяща вътрешна организация за извършване на оценка на специфичния риск и за използването на вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания за

специфичен риск за дълговите инструменти в търговския му портфейл заедно с вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение и риска от миграция, когато експозицията му към специфичен риск е значима в абсолютно изражение и има голям брой значими позиции в дългови инструменти на различни емитенти.

(5) Независимо от изискванията по ал. 4 инвестиционният посредник трябва да изпълнява критериите, установени в част трета, дял IV, глава 5, раздели 1 – 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) Инвестиционният посредник спазва техническите стандарти на Европейската комисия относно определенията за понятията "значими в абсолютно изражение" по ал. 4, "прагове за голям брой значими контрагенти", както и за "позиции в дългови инструменти от различни емитенти".

Чл. 34. (1) Инвестиционен посредник, получил разрешение за използване на вътрешен модел за изчисляване на размера на рисковото претеглените експозиции или на капиталовите изисквания с изключение на тези за операционен риск, представя на комисията информация за резултатите от изчисленията съгласно вътрешните си модели за експозициите или позициите си, които са включени в сравнителните портфейли. Информацията по изречение първо се представя на комисията заедно с обяснения на използваните методики за получаването им в срок до 90 дни от завършване на финансовата година.

(2) Инвестиционният посредник представя информацията за резултатите от изчисленията на експозициите или позициите му по ал. 1 по образец, разработен от ЕБО, на комисията и на ЕБО.

(3) Комисията може да разработи специални сравнителни портфейли след консултация с ЕБО. Инвестиционният посредник представя на комисията резултатите от изчисленията по специалните сравнителни портфейли. Резултатите по изречение първо се представят отделно от резултатите от изчисленията по специфичните портфейли по ал. 2.

Чл. 35. (1) Комисията наблюдава диапазона в размерите на рисковото претеглените експозиции и изискванията за собствен капитал, доколкото е приложимо, с изключение на операционния риск, за експозициите или сделките в сравнителния портфейл, произтичащи от вътрешния модел на инвестиционния посредник.

(2) Комисията оценява веднъж годишно след представяне на информацията по чл. 34 качеството на моделите, като обръща особено внимание на:

1. моделите, при които се наблюдават съществени разлики в капиталовите изисквания за една и съща експозиция;

2. моделите, при които има особено голямо или малко разнообразие, както и при които също има съществено и системно подценяване на капиталовите изисквания.

(3) В случай че резултатите на един инвестиционен посредник се отклоняват значително от резултатите на повечето от другите инвестиционни посредници или когато между моделите се наблюдават малко общи характеристики, което води до големи различия в резултатите, комисията проучва причините за резултатите. Ако установи, че моделът на даден инвестиционен посредник води до подценяване на капиталовите

изисквания, което не се дължи на разликите в базисните рискове на експозициите или позициите, комисията може да задължи инвестиционния посредник да предприеме действия за коригиране.

(4) Ако комисията реши да задължи инвестиционния посредник да предприеме действия за коригиране, тя ги съобразява с целите на вътрешния модел на инвестиционния посредник и решенията ѝ не трябва да:

1. водят до стандартизация или използване на предпочитани методи;
2. създават погрешни стимули;
3. предизвикват поведение, водещо до уеднаквяване на прилаганите вътрешни модели ("стадно поведение").

(5) Комисията прилага регулаторните технически стандарти на Европейската комисия по предложение на ЕБО за процедурите за обмен на оценки между компетентните органи и ЕБО стандартите за оценката, изготвена от компетентните органи.

(6) Инвестиционният посредник спазва техническите стандарти по прилагането на Европейската комисия по предложение на ЕБО за сравнителния или сравнителните портфейли в чл. 34, ал. 1.

Раздел II

Рискове

Чл. 36. (1) Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага вътрешни политики, правила, процедури и механизми относно рисковете и гарантира, че наблюдава, оценява, отчита и редуцира следните рискове:

1. кредитен риск и риск от контрагента;
2. остатъчен риск;
3. риск от концентрация;
4. секюритизационен риск;
5. пазарен риск;

6. лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл;

7. операционен риск;

8. ликвиден риск;

9. риск от прекомерен ливъридж;

10. други рискове, включени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и тази наредба, на които е изложен или може да бъде изложен инвестиционният посредник.

(2) Правилата, процедурите и механизмите по ал. 1 се одобряват от управителния орган на инвестиционния посредник.

Чл. 37. (1) Инвестиционният посредник определя размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск, изчислен в съответствие с част трета, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник определя размера на експозиции за кредитен риск на контрагента в съответствие с част трета, дял II, глава 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) При управление на кредитния риск и риска от контрагента инвестиционният посредник:

1. разработва и прилага последователни и ясно определени критерии за предоставяне на заеми и финансираня, свързани с дейността, както и процедури по одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на предоставените заеми и финансираня;

2. прилага ефективна система за текущо управление и наблюдение на рисковете за различни портфейли и експозиции, породени от предоставените заеми и финансираня, свързани с дейността и експозициите, свързани с тях, включително за установяване и управление на проблемните заеми и финансираня и извършване на адекватни корекции на оценките и заделяне на провизии;

3. осигурява диверсификация на рисковете, произтичащи от портфейлите в съответствие с пазарите, на които инвестиционният посредник извършва дейност, и с цялостната му стратегия по предоставяне на заеми и финансираня, свързани с дейността;

4. разработва и прилага вътрешни методики за оценка на кредитния риск на експозициите към отделни лица, по ценни книжа или секюритизирани позиции, както и на кредитния риск на целия портфейл.

(4) Вътрешните методики по ал. 3, т. 4 не могат да се основават единствено или механично на външни

кредитни рейтинги.

(5) В случаите, когато изчисляването на капиталовите изисквания се основава на рейтинг от агенция за външна кредитна оценка (АВКО) или на обстоятелството, че на експозициите не е присъден кредитен рейтинг за извършването на оценка на разпределението на вътрешния си капитал, инвестиционният посредник събира и анализира всяка относима информация, свързана с разпределението.

Чл. 38. Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага политика и процедури за управление на остатъчния риск, които осигуряват наблюдението, отчитането и контролирането на признатите техники за редукция на кредитния риск, ако покажат по-ниска ефективност от очакваната.

Чл. 39. Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага политика и процедури за управление на риска от концентрация, произтичащ от експозиции към всяка насрещна страна, включително към централни съконтрагенти, към групи свързани насрещни страни, към насрещни страни от един и същи икономически сектор, географска област или към насрещни страни, занимаващи се с една и съща дейност или стоки, както и на риска от концентрация, възникнал от прилагането на техники за намаляване на кредитния риск, включително рисковете, свързани с големи непреки кредитни експозиции, такива като експозиции към един доставчик на обезпечение.

Чл. 40. (1) Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага политика и процедури за управление на секюритизационния риск, произтичащ от сделки за секюритизация, при които инвестиционният посредник е инвеститор, инициатор или спонсор, които осигуряват наблюдението, оценяването, отчитането и редукцията на риска. Вътрешните политики и процедури по изречение първо отчитат репутационния риск, възникващ във връзка със сложни структури или продукти, и осигуряват, че икономическата същност на сделката е напълно отразена при оценката на риска и при вземането на управленски решения.

(2) Инвестиционният посредник – инициатор на револвиращи секюритизационни сделки, включващи условия за предсрочно погасяване, разработва планове за ликвидност, включващи както планираното, така и предсрочното погасяване.

Чл. 41. (1) Инвестиционният посредник определя капиталовите изисквания за пазарен риск в съответствие с част трета, дял IV от Регламент (ЕС) 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага политика и процедури за управление на пазарния риск, които осигуряват, че същият:

1. установява, измерва и управлява всички съществени източници и ефекти на пазарен риск;
2. предвижда мерки и срещу риска от недостиг на ликвидни средства, когато късата позиция е с падеж преди съответната дълга позиция;
3. прилага мерки, които осигуряват вътрешният капитал да е адекватен за покриване на значимите пазарни рискове, за които не се прилага изискване за собствен капитал.

(3) В случаите на изчисляване на капиталови изисквания за позиционен риск съгласно трета част, дял IV, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ако инвестиционният посредник е нетирал позициите си в една или повече ценни книги, съставляващи борсов индекс, срещу една или повече позиции в обвързан с борсов индекс фючърс или друг обвързан с борсов индекс продукт, трябва да има адекватен вътрешен капитал, за да покрие базисния риск от загуба, която може да се получи при несъответствие между изменението на стойността на фючърса или на съответния друг продукт и изменението на стойността на съставляващите индекса ценни книжа. Инвестиционният посредник трябва да има адекватен вътрешен капитал и когато държи противоположни позиции по обвързани с борсов индекс фючърси, които не са идентични по отношение на своя падеж или на състава си, или и на двете.

(4) Инвестиционният посредник поддържа достатъчен вътрешен капитал за покриване на риска от загуба, съществуващ между момента на първоначалното поемане на задължението и следващия работен ден, когато се прилага чл. 345 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 42. Инвестиционният посредник въвежда системи за установяване, оценка и управление на лихвения риск, който произтича от потенциална промяна в лихвените проценти, които оказват влияние върху дейностите извън търговския портфейл.

Чл. 43. (1) Инвестиционният посредник определя капиталовите изисквания за операционен риск в съответствие с част трета, дял III от Регламент (ЕС) 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага политика и процедури за управление на операционния риск, които осигуряват оценка и управление на експозициите към операционен риск, включително риск, свързан с модела и за покриване на събития с ниска честота и съществено негативно въздействие.

(3) За целите на ал. 2 инвестиционният посредник определя обхвата на операционния риск, на който е изложен, както и рисковите фактори и събитията, свързани с операционния риск.

(4) Инвестиционният посредник поддържа планове за действие при непредвидени обстоятелства, за осигуряване на непрекъснатост на дейността и за ограничаване на загубите при настъпване на кризисни ситуации.

Чл. 44. (1) Инвестиционният посредник разработва политика, процедури и системи за установяване, измерване, управление и наблюдение на ликвидния риск за подходящи времеви хоризонти, включително в рамките на работния ден, така че да осигури поддържането на адекватни нива на ликвидни буфери. Тези процедури, политика и системи отговарят на следните изисквания:

1. разработени са в зависимост от групите дейности, валутите, клоновете и юридическите лица в групата;
2. включват подходящи механизми за разпределение на разходите, ползите и рисковете, свързани с ликвидността;
3. пропорционални са на сложността, рисковия профил, обхвата на дейност на инвестиционния посредник и

толеранса към риск, установен от управителните органи на инвестиционния посредник;

4. отразяват значимостта на инвестиционния посредник във всяка държава членка, в която той извършва дейност.

(2) Инвестиционният посредник публикува подходяща информация за определената толерантност към риска за всяка група дейности.

Чл. 45. (1) Рисковият профил на инвестиционния посредник, свързан с ликвидния риск, трябва да е съобразен с естеството, мащаба и сложността на дейността му и да съответства на изискванията за добре функционираща и стабилна система.

(2) Заместник-председателят осъществява надзор на рисковия профил на всеки инвестиционен посредник и следи да не бъде превишаван. Оценката на рисковия профил, свързан с ликвидния риск, взема предвид най-малко моделите и обемите на предлаганите продукти, управлението на риска, политиката на финансиране и концентрация.

(3) Заместник-председателят предприема ефективни действия, когато развитието на рисковия профил, свързан с ликвидния риск, може да доведе до нестабилност на инвестиционния посредник или на системата като цяло и комисията информира ЕБО за предприетите действия.

Чл. 46. Инвестиционният посредник разработва методологии за установяване, измерване, управление и текущ контрол на източниците на финансиране, които обхващат:

1. текущите и прогнозираните значими парични потоци във и произтичащи от активи, задължения и задбалансови позиции, включително условните задължения;

2. възможния ефект на репутационния риск.

Чл. 47. (1) При управление на ликвидния риск инвестиционният посредник разграничава, особено при извънредни ситуации, активите, предоставени като обезпечение, и свободните от тежести активи, които са винаги на разположение.

(2) Инвестиционният посредник в случаите по ал. 1 отчита най-малко следните фактори:

1. лицето, което държи активите;

2. държавата, в която активите са законно регистрирани в регистър или по сметка;

3. доколко активите са приемливи;

4. могат ли своевременно да бъдат мобилизирани.

(3) Инвестиционният посредник при управлението на ликвидния риск взема предвид съществуващите законодателни, регулаторни и оперативни ограничения за прехвърляне на ликвидни средства и активи, свободни от тежести между лица, както в рамките на Европейското икономическо пространство, така и извън него.

Чл. 48. (1) Инвестиционният посредник приема правила за редуциране на кредитния риск, в които разглежда възможността за използване на различни инструменти, включително въвеждането на система от лимити и ликвидни буфери, за да бъде в състояние да устои на редица различни кризисни обстоятелства, както и за адекватно диверсифициране на структурата на финансиране и достъпа до източници на финансиране.

(2) Инвестиционният посредник извършва редовен преглед на правилата по ал. 1 най-малко веднъж годишно до 31 декември на текущата календарна година.

(3) Инвестиционният посредник за целите на управлението на ликвидния риск разглежда алтернативни сценарии по отношение на ликвидните си позиции и на редуциращите риска фактори и прави преглед поне веднъж годишно на допусканията, на които се основават решенията му във връзка с източниците на финансиране.

(4) Алтернативните сценарии по ал. 3 обхващат по-специално задбалансовите позиции и другите условни задължения, включително задълженията на дружества със специална цел – секюритизация (SSPE), или на други лица със специална цел, по отношение на които инвестиционният посредник действа като спонсор или предоставя значителна ликвидна подкрепа.

(5) Инвестиционният посредник отчита възможното въздействие на други алтернативни сценарии, свързани със спецификата на дейността му и с пазара като цяло, както и комбинирани алтернативни сценарии между двете. Инвестиционният посредник взема предвид различни времеви хоризонти и различни степени на симулирани условия на криза.

(6) Инвестиционният посредник коригира политиката и лимитите за ликвидния риск и разработва ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства, като отчита резултатите от алтернативните сценарии, посочени в ал. 3.

Чл. 49. (1) С цел преодоляване на възможни ликвидни затруднения инвестиционният посредник разработва планове за възстановяване на ликвидността, съдържащи подходящи мерки за прилагането им при евентуален недостиг на ликвидност, включително по отношение на клоновете, открити в друга държава членка.

(2) Плановете по ал. 1 подлежат на тестване поне веднъж годишно и актуализиране въз основа на получените резултати от алтернативните сценарии, посочени в чл. 46, докладват се на управителния орган на инвестиционния посредник и се одобряват от него. Политиката и процесите за управление на ликвидния риск се коригират въз основа на резултатите при необходимост.

(3) Инвестиционният посредник предприема предварително необходимите действия, за да гарантира, че плановете за възстановяване на ликвидността могат да бъдат изпълнени незабавно.

Чл. 50. (1) Инвестиционният посредник при определяне на риска от прекомерен ливъридж се съобразява с разпоредбите на част седма от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник приема политика и процедури, които уреждат риска от прекомерен ливъридж, които гарантират, че посредникът установява, управлява и наблюдава риска от прекомерен ливъридж.

(3) Показателите за риска от прекомерен ливъридж включват коефициент на ливъридж, изчисляван съгласно чл. 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и несъответствията между активите и задълженията.

(4) Инвестиционният посредник предприема предпазни мерки за преодоляване на риска от прекомерен ливъридж, надлежно отчитайки нарастването му поради намаление на собствения капитал в резултат на очаквани или претърпени загуби, в зависимост от приложимите счетоводни правила съгласно българското законодателство с цел да може да устои на поредица от кризисни ситуации, свързани с риска от прекомерен ливъридж.

Глава пета

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЛИКВИДНОСТ

Чл. 51. (1) Инвестиционният посредник, получил лиценз да предоставя инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 ЗПФИ, прилага изискванията за ликвидност по част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 на индивидуална основа съгласно разпоредбите на чл. 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) С разрешение на заместник-председателя инвестиционният посредник може да бъде освободен от изискванията за ликвидност по част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 на индивидуална основа в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейностите, които извършва.

(3) С разрешение на заместник-председателя инвестиционният посредник може да бъде освободен от изискванията за ликвидност по част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа в зависимост от изискванията на чл. 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 52. С разрешение на заместник-председателя в случаите по чл. 8 от Регламент (ЕС) № 575/2013 инвестиционният посредник, всички или някои от неговите дъщерни дружества в ЕС могат да бъдат освободени да не изпълняват задълженията си за ликвидност по чл. 51 изцяло или частично. В случаите по изречение първо комисията упражнява надзор върху ликвидността на лицата в групата на консолидирана основа като обособена ликвидна подгрупа.

Чл. 53. Инвестиционният посредник представя на комисията цялата информация, касаеща отчитането на ликвидността съобразно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 54. (1) Въз основа на прегледа и оценката, извършени съгласно чл. 56 – 63 заместник-председателят с

решение може да задължи инвестиционния посредник да спазва специално изискване за ликвидност с цел обхващане на рисковете, на които е изложен или може да бъде изложен във връзка с ликвидността, като вземе предвид следното:

1. конкретния модел на стопанска дейност на инвестиционния посредник;
2. правилата, процесите и механизмите на инвестиционния посредник, включващи въведената вътрешна организация на инвестиционния посредник за спазване на пруденциалните изисквания и процесите на преглед на адекватността на капитала му, и по-специално по чл. 44 – 49;
3. резултатите от прегледа и оценката, извършени в съответствие с чл. 56;
4. системния ликвиден риск, който застрашава целостта на финансовите пазари.

(2) В случай на несъответствие между действителната ликвидна позиция на инвестиционния посредник и всички изисквания за ликвидност и стабилно финансиране, установени на национално равнище или на равнището на ЕС, комисията, съответно заместник-председателят, може да приложи мерките по чл. 118 ЗПФИ или да наложи административни наказания по чл. 127 ЗПФИ.

Чл. 55. (1) Паричните средства на инвестиционния посредник могат да бъдат държани на каса или по разплащателни или депозитни сметки в банка, която не е в производство по несъстоятелност или поставена под специален надзор. Паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка трябва да бъдат в размер не по-малък от 70 на сто от всички парични средства на инвестиционния посредник.

(2) Паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка, с които инвестиционният посредник може да се разпорежда по всяко време, трябва да бъдат в размер не по-малък от 70 на сто от всички парични средства, като инвестиционният посредник предприема действия за тяхното диверсифициране.

Глава шеста

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР

Раздел I

Надзорен преглед и оценка

Чл. 56. (1) Прегледът и оценката по чл. 10а ЗПФИ на стратегиите, правилата, процесите и механизмите, въведени от инвестиционния посредник, се извършват за съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и актовете по прилагането им, отчитайки техническите критерии по чл. 57 – 59. При извършването на прегледа се оценяват:

1. рисковете, на които инвестиционният посредник е или може да бъде изложен;

2. рисковете, които даден инвестиционен посредник създава за финансовата система, като се имат предвид критериите за идентифициране и измерване на системния риск съгласно чл. 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.) (Регламент (ЕС) № 1093/2010) или съответно препоръките на Европейския съвет за системен риск (ЕССР); и

3. рисковете, идентифицирани при прилагане на стрес тестове, като се отчитат характерът, мащабът и сложността на дейността на инвестиционния посредник.

(2) Въз основа на прегледа и оценката по ал. 1 заместник-председателят определя дали стратегиите, правилата, процесите и механизмите, въведени от инвестиционния посредник, техният собствен капитал и/или ликвидни активи осигуряват стабилно управление и покритие на рисковете, на които са изложени.

(3) Периодичността, честотата и обхватът на прегледа и оценката по ал. 1 се определят на база размера, системното значение, естеството, мащаба и сложността на дейността на всеки инвестиционен посредник, като се отчита принципът на пропорционалност.

(4) Резултатите от прегледа и оценката по ал. 1 се актуализират най-малко веднъж годишно за инвестиционните посредници, които са включени в плана за извършване на надзорни проверки по чл. 60, ал. 3.

(5) Комисията информира незабавно ЕБО за резултатите от прегледа по ал. 1, когато при извършването му се установи, че даден инвестиционен посредник може да породи системен риск съгласно чл. 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Комисията информира ЕБО за:

1. начина на функциониране на процеса за извършване на преглед и оценка по ал. 1 – 5;

2. методологията, по която се вземат решенията по чл. 54, 57 – 59, 61 – 63 и 118 ЗПФИ въз основа на процеса по т. 1.

(7) Комисията може да прилага разработени от ЕБО насоки относно допълнително уточняване на общи процедури и методологии за процеса на надзорен преглед и оценка, както и за оценката на организацията и третирането на рисковете.

Чл. 57. (1) Освен кредитния, пазарния и операционния риск прегледът и оценката по чл. 56 обхващат най-малко:

1. резултатите от извършвани стрес тестове съгласно чл. 177 от Регламент (ЕС) № 575/2013 от инвестиционните посредници, прилагащи вътрешнорейтингов подход;
2. излагането на риск от концентрация и управлението на този риск от страна на инвестиционния посредник, в т.ч. спазването на изискванията по част четвърта от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по чл. 39;
3. надеждността, адекватността и начина на прилагане на политиката и процедурите, изпълнявани от инвестиционния посредник за управлението на остатъчния риск, свързан с използването на признати техники за редуциране на кредитния риск;
4. степента, в която собственият капитал, притежаван от даден инвестиционен посредник във връзка с активите, които секюритизира, е достатъчен предвид икономическата същност на трансакцията, включително постигнатата степен на прехвърляне на риска;
5. експозицията към ликвиден риск, неговото измерване и управление от страна на инвестиционния посредник, в т.ч. разработване на анализи на алтернативни сценарии, управлението на редуциращите риска фактори, в т.ч. размера, състава и качеството на ликвидните буфери, както и ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства;
6. влиянието на ефектите на диверсификацията и начина, по който тези ефекти се отчитат от системата за измерване на риска;
7. резултатите от стрес тестовете, провеждани от инвестиционните посредници, използващи вътрешен модел за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск съгласно част трета, дял IV, глава 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
8. географското местонахождение на експозициите на инвестиционния посредник;
9. бизнес модела на инвестиционния посредник;
10. оценката на системния риск в съответствие с критериите по чл. 56.

(2) За целите на ал. 1, т. 5 заместник-председателят редовно извършва пълна оценка на цялостното управление на ликвидния риск от инвестиционния посредник и насърчава разработването на стабилни вътрешни модели.

(3) При извършването на прегледа по ал. 1, т. 5 заместник-председателят отчита ролята на инвестиционния посредник на финансовите пазари, както и възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система във всички останали засегнати държави членки.

(4) По отношение на инвестиционни посредници със сходен рисков профил комисията прилага спрямо тях

процес за надзорен преглед и оценка по чл. 56 по сходен или идентичен начин.

(5) Сходният рисков профил на инвестиционните посредници се базира на сходни бизнес модели или географско местоположение на експозициите, изложеност на сходни рискове или създаване на сходни рискове за финансовата система, като се определя въз основа на критериите за оценка на системния риск по ал. 1, т. 10.

(6) ЕБО издава насоки относно критериите за извършване на оценка на сходните рискове.

Чл. 58. (1) Заместник-председателят наблюдава всеки инвестиционен посредник, за да установи дали е осигурил непряка подкрепа за секюритизация. Ако се установи, че даден инвестиционен посредник е предоставил скрита подкрепа в повече от един случай, заместник-председателят предприема необходимите мерки за ограничаване на последствията във връзка с увеличената вероятност инвестиционният посредник да предоставя в бъдеще подкрепа на своята секюритизация и невъзможността да постигне съществено прехвърляне на риск.

(2) За целите на оценката по чл. 56, ал. 2 заместник-председателят преценява дали направената преоценка на позициите в търговския портфейл по чл. 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013 дава възможност на инвестиционния посредник да продаде или хеджира позициите си в кратък срок, без да понесе съществени загуби при нормални пазарни условия.

(3) Прегледът и оценката включват експозицията на инвестиционния посредник към лихвения риск, произтичащ от нетърговска дейност. Заместник-председателят предприема мерки най-малко към всеки инвестиционен посредник, чиято икономическа стойност е спаднала с повече от 20 % от собствения му капитал в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти с 200 базисни пункта или такава промяна, дефинирана в насоките на ЕБО, приети от комисията.

(4) Прегледът и оценката включват експозицията към риска от прекомерен ливъридж, който се изразява чрез показателите за прекомерен ливъридж, включващи коефициента на ливъридж, изчисляван съгласно чл. 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013. При определянето на адекватността на коефициента на ливъридж на инвестиционния посредник и адекватността на стратегиите, правилата, процесите и механизмите, които е въвел за управление на риска от прекомерен ливъридж, заместник-председателят отчита модела на дейността на инвестиционния посредник.

Чл. 59. (1) При прегледа и оценката по чл. 56 се разглеждат и оценяват правилата за управление на инвестиционния посредник, корпоративната му култура и ценности, както и способността на членовете на управителния и контролния орган да изпълняват задълженията си.

(2) При извършването на прегледа и оценката заместник-председателят има достъп най-малко до дневния ред и документите за заседанията на общото събрание, управителния и контролния орган и комитетите на инвестиционния посредник, както и до резултатите от вътрешното или външното оценяване на дейността на съответния орган.

Раздел II

Организация на надзорните проверки

Чл. 60. (1) Заместник-председателят приема до края на текущата календарна година план за извършване на надзорни проверки на инвестиционните посредници за следващата календарна година.

(2) При изготвянето на плана се взема предвид процесът на надзорен преглед и надзорна оценка по чл. 56. Планът съдържа следното:

1. информация за начина, по който комисията възнамерява да изпълнява задачите си, и разпределението на ресурсите;
2. информация за инвестиционните посредници, за които се планира да бъдат обект на засилен надзор, и мерките за такъв надзор съгласно ал. 3;
3. план за проверки в офисите на инвестиционните посредници, включително в клоновете и дъщерните дружества, установени в други държави членки, в съответствие с чл. 69, ал. 1, чл. 72о, 72п, 116г и 116д ЗПФИ.

(3) Планът за извършване на надзорни проверки включва следните инвестиционни посредници:

1. посредниците, за които резултатите от проведените стрес тестове по чл. 57, ал. 1, т. 1 и 7 и чл. 61 или резултатите от процеса за надзорен преглед и надзорна оценка показват значителни рискове за текущата им финансова стабилност или показват нарушаване на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и актовете по прилагането им;
2. посредниците, които създават системен риск за финансовата система;
3. всеки друг инвестиционен посредник, за който комисията счита, че е необходимо извършването на проверка.

(4) Въз основа на резултатите от прегледа и оценката по чл. 56 заместник-председателят може да предприеме и допълнителни мерки по отношение на всеки инвестиционен посредник, а именно:

1. увеличаване на броя или честотата на проверките на място;
2. осигуряване на постоянно присъствие на представители на комисията в седалището, клоновете/офисите на инвестиционния посредник;
3. представяне на допълнителна информация или по-често представяне на регулярна информация от страна на инвестиционния посредник;

4. извършване на допълнителни или по-чести прегледи на оперативните или стратегическите планове или плановете за дейността на институцията;

5. извършване на тематични проверки за наблюдение на конкретни рискове, за които има вероятност да се реализират, или конкретни дейности, политики или прилагани практики.

(5) Приемането на план за извършване на надзорни проверки от комисията не възпрепятства компетентните органи на приемащата държава членка да провеждат за всеки отделен случай проверки и инспекции на място на дейностите, извършвани от клоновете на инвестиционни посредници на тяхна територия в съответствие с чл. 116г ЗПФИ.

(6) Приемането на план за извършване на надзорни проверки от компетентните органи на държавата членка по произход не възпрепятства комисията да провежда за всеки отделен случай проверки и инспекции на място на дейностите, извършвани от клоновете на инвестиционни посредници на територията на Република България в съответствие с чл. 116д ЗПФИ.

Чл. 61. (1) Заместник-председателят извършва най-малко веднъж годишно, а при нужда – и по-често, надзорни стрес тестове на инвестиционните посредници за улесняване на процеса за преглед и оценка по чл. 56.

(2) Комисията прилага методика за извършване на стрес тестове по ал. 1 съобразно насоки, разработени от ЕБО.

Чл. 62. (1) В случаите на издадено разрешение от комисията на инвестиционния посредник за използване на вътрешни модели за оценка на риска заместник-председателят прави редовен преглед най-малко веднъж на три години на спазването на изискванията по отношение на вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания в съответствие с част трета от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Въз основа на извършения преглед по ал. 1 заместник-председателят анализира и оценява промените в дейността на инвестиционния посредник и прилагането на тези модели спрямо въведените нови продукти и уведомява за извършения преглед комисията.

(3) При установяване на съществени недостатъци по отношение на обхващането на рисковете от вътрешния модел на инвестиционния посредник комисията, съответно заместник-председателят, предприема действия за отстраняване на недостатъците или предприема конкретни мерки за ограничаване на последиците от тях, в т.ч. налагане на по-високи мултипликационни коефициенти или увеличаване на капитала или други действия, имащи за цел отстраняване на констатираните недостатъци.

(4) Заместник-председателят анализира и преценява по-специално дали инвестиционният посредник използва добре разработени и съвременни техники и практики при вътрешните модели.

(5) Ако по отношение на вътрешния модел за пазарен риск, прилаган от инвестиционния посредник, се наблюдават множество случаи на превишения по чл. 366 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които показват, че

моделът не е достатъчно точен или не съответства на одобрения, комисията отнема разрешението за използване на вътрешния модел или налага съответни мерки за осигуряване на бързото му усъвършенстване.

Чл. 63. (1) В случаите на издадено разрешение от комисията на инвестиционния посредник за използване на вътрешни модели за изчисляването на капиталовите изисквания в съответствие с част трета от Регламент (ЕС) № 575/2013 и когато инвестиционният посредник вече не отговаря на изискванията за прилагане на този модел, той представя в 7-дневен срок от установяването приемливи за комисията доказателства, че неспазването на тези изисквания няма съществен ефект върху резултата от прилагането на модела или представя план за действие за своевременно възстановяване на спазването на изискванията и определя срока за изпълнението на плана.

(2) Комисията може да задължи инвестиционния посредник да измени предложения план в ал. 1, ако има вероятност той да не доведе до пълно спазване на изискванията или ако срокът за неговото осъществяване е неприемлив.

(3) Ако вероятността инвестиционният посредник да възстанови спазването на изискванията в приемлив за комисията срок е малка или когато инвестиционният посредник не е представил доказателства, удостоверяващи, че ефектът от неспазването е несъществен, комисията отнема даденото разрешение за използване на вътрешния модел или ограничава разрешението до областите, в които изискванията са спазени или в които в приемлив срок може да се постигне спазване на изискванията.

(4) Инвестиционният посредник спазва насоките на ЕБО относно препоръчителните техники, приети от комисията.

Глава седма

ОТЧЕТНОСТ, ОПОВЕСТЯВАНЕ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ

Раздел I

Задължение за водене на отчетност и съхраняване на информацията

Чл. 64. (1) Инвестиционният посредник следи за спазването на пруденциалните изисквания в Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и актове по прилагането им и прави вътрешен анализ на адекватността на капитала на индивидуална основа.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява на индивидуална основа и от всеки инвестиционен посредник, който не е включен в консолидацията по чл. 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Инвестиционният посредник разполага с надеждни, ефективни и изчерпателни стратегии и процеси за постоянно оценяване и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който е адекватен за покриване на рисковете със съответния характер и степен, на които е или може да бъде изложен. Изискването по изречение първо се прилага от инвестиционните посредници както на индивидуална, така и

на консолидирана основа.

(4) Стратегиите и процесите по ал. 3 се подлагат от инвестиционния посредник на редовен вътрешен преглед най-малко един път годишно до 31 декември на текущата календарна година с цел гарантиране изчерпателността и пропорционалността на естеството, мащаба и сложността на дейностите на инвестиционния посредник.

(5) Вътрешната организация, административните и счетоводните процедури на инвестиционния посредник осигуряват възможност на комисията да установи по всяко време съответствието с пруденциалните изисквания по Регламент (ЕС) № 575/2013, ЗПФИ и актовете по прилагането им.

(6) В случаите, когато инвестиционен посредник е контролиран от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в степента и по начина, уредени в част първа, дял II, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, той изпълнява задължението по ал. 3 и 4 въз основа на консолидираното състояние на съответния финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

(7) Ако финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност на територията на Република България контролира повече от една институция, ал. 6 се прилага само спрямо инвестиционния посредник, върху който се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с чл. 70 ЗПФИ.

(8) Инвестиционен посредник, който е дъщерно дружество, изпълнява изискванията на ал. 3 и 4 на подконсолидирана основа, ако той или неговото предприятие майка, когато последното е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, притежават институция, финансова институция или управляващо дружество като дъщерно дружество в трета държава или имат дялово участие в такова предприятие.

Чл. 65. (1) Инвестиционният посредник ежедневно изготвя на индивидуална основа аналитична обратна ведомост и отчети за финансова информация съгласно МСФО (FINREP), както и отчет за капиталова адекватност и ликвидност (COREP) по утвърдени образци.

(2) Инвестиционният посредник ежедневно извършва оценка на позициите си в търговския портфейл в съответствие с разпоредбите на част трета, дял I, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) На позициите в инвестиционния портфейл се извършва оценка по пазарни цени най-малко веднъж месечно към последния работен ден от съответния месец. Когато не е възможна оценка по пазарни цени, инвестиционният посредник извършва оценка на позициите в инвестиционния портфейл по модел, определен в правилата.

(4) Отчетите по ал. 1, информацията за пазарните цени, параметрите и моделите за оценяване на финансовите инструменти и други данни, въз основа на които се изготвят отчетите, се съхраняват най-малко 5 години на хартиен, магнитен, оптичен или друг технически носител при условията и по реда на глава шеста от Закона за счетоводството, като се прави архивно копие на външен носител.

Чл. 66. (1) За текущо отчитане и контрол на финансовите си позиции с достатъчно висока точност инвестиционният посредник е длъжен да разполага по всяко време с необходимото програмно и техническо

осигуряване.

(2) Писмени сведения за техническото и програмното осигуряване по ал. 1 се представят на комисията в 14-дневен срок от влизането в сила на решението за вписване в търговския регистър на дружеството, съответно на промяната в предмета на дейност, след получаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник.

(3) Сведение за промените в програмното осигуряване се представят в комисията в 7-дневен срок от извършването на промените.

(4) Ако техническото или програмното осигуряване не създава достатъчна възможност за своевременно, точно и пълно наблюдение и надзор върху финансовото състояние на инвестиционния посредник, заместник-председателят може да даде задължителни указания.

Раздел II

Задължение за оповестяване на информацията

Чл. 67. (1) Инвестиционният посредник оповестява информация по част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013 на индивидуална основа веднъж годишно в срок 90 дни от завършването на финансовата година, а в срок 180 дни от завършването на финансовата година – съответната информация на консолидирана основа.

(2) Предприятията майки на инвестиционния посредник ежегодно публикуват в пълен вид или чрез препратки към равностойна информация описание на правната си структура и управленската и организационната структура на групата от институции.

(3) Инвестиционният посредник оповестява цялата или част от информацията по ал. 1 с по-малка периодичност по решение на заместник-председателя.

(4) Инвестиционните посредници и предприятията майки оповестяват информацията по ал. 1 и 2 най-малко на интернет страницата си.

Чл. 68. (1) Инвестиционният посредник оповестява на своята интернет страница информация относно спазването на изисквания на разпоредбите по чл. 24а, ал. 1, чл. 38а, ЗПФИ и чл. 18 – 32.

(2) Инвестиционният посредник разкрива публично в годишния си доклад доходността на активите, изчислена, като нетната им печалба се раздели на общото балансово число.

Раздел III

Задължение за представяне на информация на комисията от инвестиционните посредници

Чл. 69. (1) Инвестиционният посредник представя на комисията на индивидуална и консолидирана основа информация за собствения капитал и капиталовите изисквания по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и финансова информация по реда и в сроковете чл. 99 – 101 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) За целите на представянето на информацията по ал. 1 инвестиционният посредник спазва изискванията на техническите стандарти за изпълнение по чл. 99, ал. 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Инвестиционният посредник представя информацията по ал. 1 на комисията по реда на чл. 99, ал. 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 70. (1) Инвестиционните посредници, които не са лицензирани да предоставят допълнителни услуги по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗПФИ и които извършват една или повече инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1, 2, 4 и/или 5 ЗПФИ, и които нямат право да държат пари и ценни книжа на клиенти и за които по тази причина не могат да възникнат задължения към клиенти, представят в комисията всяко тримесечие до 15-о число на следващия месец след изтичане на отчетния период счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите и допълнителни справки по одобрени от заместник-председателя форми.

(2) Инвестиционните посредници с изключение на тези по ал. 1 представят в комисията всяко тримесечие до 15-о число на следващия месец след изтичане на отчетния период допълнителни справки по одобрени от заместник-председателя форми.

(3) По искане на заместник-председателя инвестиционните посредници представят допълнителна информация, включително отчети за финансова информация, както и отчет за капиталова адекватност и ликвидност, за по-кратък период.

(4) Инвестиционният посредник представя на комисията в срок до 90 дни от завършването на финансовата година годишен финансов отчет, заверен от регистриран одитор, и консолидиран финансов отчет, заверен от регистриран одитор, ако изготвят такъв, в срок до 180 дни от завършването на финансовата година.

(5) По искане на заместник-председателя инвестиционният посредник представя допълнителни сведения и разяснения по отчетите, включително аналитични справки по всяка позиция.

Чл. 71. Инвестиционният посредник уведомява комисията за случаите, когато насрещните страни, с които са сключени репо-сделки, обратно репо-сделки или договори за заем на ценни книжа, не спазват ангажиментите си по тези сделки и договори, незабавно, но не по-късно от следващия работен ден след датата на неизпълнение.

Чл. 72. Инвестиционният посредник представя на комисията информация за ликвидността си на индивидуална и консолидирана основа по реда и в сроковете, посочени в чл. 415 от Регламент (ЕС) № 575/2013. По реда на същия член инвестиционните посредници отчитат и елементите на стабилното финансиране, посочени в чл. 427 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 73. (1) Инвестиционният посредник представя на комисията информация за големите си експозиции и другите големи експозиции по чл. 394, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнително информацията по

чл. 394, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа със съдържание и в срокове, определени в регламента.

(2) За целите на представянето на информацията по ал. 1 инвестиционният посредник спазва изискванията на техническите стандарти за изпълнение по чл. 394, ал. 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Инвестиционният посредник съгласно чл. 72р ЗПФИ уведомява комисията за всяка значима сделка с холдинга майка със смесена дейност и с дружествата в холдинга. Сделките се считат значими, ако общата им стойност е над една трета от по-ниската стойност на активите на инвестиционния посредник съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс.

Чл. 74. (1) Инвестиционният посредник представя на комисията по реда на чл. 430 от Регламент (ЕС) № 575/2013 информация относно съотношението на ливъридж и компонентите му, изчислени съгласно чл. 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) За целите на представянето на информацията по ал. 1 инвестиционният посредник спазва изискванията на техническите стандарти за изпълнение по чл. 430, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 75. (1) Инвестиционният посредник предоставя на комисията заедно с годишните финансови отчети данни за предходната година, както следва:

1. данни по чл. 450, параграф 1, букви "ж", "з" и "и" от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. броя на лицата, получаващи възнаграждения, равняващи се най-малко на 100 000 лв. за финансовата година, включително професионалните им задължения, сфера на дейност, основните елементи на общото възнаграждение, премии, дългосрочни облаги и пенсионни вноски.

(2) Комисията анализира информацията по ал. 1, т. 1 с цел сравняване на тенденциите и практиките за възнагражденията. Комисията предоставя получената информация на ЕБО.

Глава осма

РЕД ЗА ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЯ И ОДОБРЕНИЯ

Чл. 76. (1) За издаване на разрешения и одобрения по тази наредба и по Регламент (ЕС) № 575/2013 се подава заявление до комисията, към което се прилагат доказателства за спазването на съответните изисквания.

(2) Въз основа на представените документи комисията, съответно заместник-председателят, установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото разрешение или одобрение. Ако представените данни или документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията, съответно заместник-председателят, изпраща на заявителя съобщение за констатираните непълноти или несъответствия или за исканата допълнителна информация и документи и определя срок за отстраняването им.

(3) Ако съобщението по ал. 2 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето на данните или документите тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(4) Комисията, съответно заместник-председателят, се произнася по заявлението в срок до 14 дни от получаването му, освен ако не е посочен друг срок, а когато са били поискани допълнителни данни и документи – от получаването им. Заместник-председателят писмено уведомява заявителя за взетото решение в 3-дневен срок от издаването му.

Глава девета

КАПИТАЛОВИ БУФЕРИ

Раздел I

Общи положения и понятия

Чл. 77. Разпоредбите на тази глава се прилагат само за инвестиционни посредници, които са лицензирани да предоставят инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 ЗПФИ.

Чл. 78. По смисъла на тази глава:

1. "Предпазен капиталов буфер" е собственият капитал, който инвестиционният посредник трябва да поддържа съгласно чл. 79.

2. "Специфичен за инвестиционния посредник антицикличен капиталов буфер" е собственият капитал, който инвестиционният посредник трябва да поддържа съгласно чл. 82 и 84.

3. "Буфер за глобално системно значима институция" е собственият капитал, който се изисква да бъде поддържан съгласно чл. 88.

4. "Буфер за друга системно значима институция" е собственият капитал, който може да се изисква да бъде поддържан съгласно чл. 91.

5. "Буфер за системен риск" е собственият капитал, който се изисква или може да се изиска да бъде поддържан от инвестиционния посредник съгласно чл. 98 – 107.

6. "Комбинирано изискване за буфер" е общият размер на базовия собствен капитал от първи ред, който е необходим за покриване на изискването за предпазния капиталов буфер, допълнен със специфичния за

инвестиционния посредник антициклически капиталов буфер, буфера за глобално системно значима институция, буфера за друга системно значима институция и буфера за системен риск, ако са приложими.

7. "Ниво на антициклическия буфер" е нивото, което инвестиционният посредник трябва да прилага, за да изчисли специфичния за него антициклически капиталов буфер, и което се определя съгласно чл. 110 – 116 или от съответния орган на трета държава в зависимост от конкретния случай.

8. "Вътрешно лицензиран инвестиционен посредник" е инвестиционен посредник, лицензиран в държавата членка, за който определянето на нивото на антициклическия буфер се извършва от комисията.

9. "Индикатор за буфера" е сравнимо ниво на буфера, изчислено в съответствие с насоки на ЕССР за определяне на нивото на антициклическия буфер.

Раздел II

Предпазен капиталов буфер и специфичен антициклически капиталов буфер

Чл. 79. (1) Инвестиционният посредник поддържа предпазен капиталов буфер, който е капиталово изискване в допълнение на базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, съгласно чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник изпълнява изискването за поддържане на предпазен капиталов буфер с базов собствен капитал от първи ред.

(3) Предпазният капиталов буфер се равнява на 2,5 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник на индивидуална и консолидирана основа, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и приложима в съответствие с част първа, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 80. (1) Ако инвестиционен посредник отговоря на критериите за малко и средно предприятие, може да поиска да бъде освободен от поддържането на предпазен капиталов буфер по чл. 79, ал. 1.

(2) Комисията взема решение в едномесечен срок за освобождаване по реда на чл. 76, ако освобождаването не води до застрашаване стабилността на финансовата система в Република България.

(3) При промяна в микро- и макроикономическата среда, с което се застрашава стабилността на финансовата система в Република България, комисията взема решение да бъде отменено освобождаването по ал. 2.

(4) Комисията уведомява Европейската комисия, ЕССР, ЕБО и компетентните органи на засегнатите държави членки съответно за всяко свое решение по ал. 2 и 3.

(5) Категоризирането на инвестиционен посредник като малко или средно предприятие се извършва въз

основа на критериите по Закона за малките и средните предприятия.

Чл. 81. (1) Инвестиционният посредник не може да използва базовия собствен капитал от първи ред, определен за покриване на изискването за поддържане на предпазен капиталов буфер по чл. 79 за изпълнение на изискванията, наложени по чл. 118, ал. 1, т. 11 – 22 ЗПФИ.

(2) В случай на неизпълнение на изискванията по чл. 79, ал. 1 – 3 инвестиционният посредник подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в чл. 119, ал. 2, 3 и 5.

Чл. 82. (1) Инвестиционният посредник поддържа специфичен антицикличен капиталов буфер, който е капиталово изискване в допълнение на базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и на изискването за поддържане на предпазен капиталов буфер по чл. 79 и на всички изисквания, наложени по чл. 118, ал. 1, т. 11 – 22 ЗПФИ.

(2) Инвестиционният посредник изпълнява изискването за поддържане на специфичен антицикличен капиталов буфер с базов собствен капитал от първи ред.

(3) Специфичният антицикличен капиталов буфер се изчислява като общата сума от рисковите експозиции на инвестиционния посредник, изчислени в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, умножени по среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се изчисляват съгласно чл. 118, ал. 1 – 4 на индивидуална и консолидирана основа, приложима в съответствие с част първа, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 83. (1) Ако инвестиционен посредник отговаря на критериите за малко и средно предприятие, може да поиска да бъде освободен от поддържането на специфичен антицикличен капиталов буфер по чл. 82, ал. 1.

(2) Комисията взема решение в едномесечен срок за освобождаване по реда на чл. 76, ако освобождаването не води до застрашаване стабилността на финансовата система в Република България.

(3) При промяна в микро- и макроикономическата среда, с което се застрашава стабилността на финансовата система в Република България, комисията взема решение да бъде отменено освобождаването по ал. 2.

(4) Комисията уведомява Европейската комисия, ЕССР, ЕБО и компетентните органи на засегнатите държави членки съответно за всяко свое решение по ал. 2 и 3.

(5) Категоризирането на инвестиционен посредник като малко или средно предприятие се извършва въз основа на критериите по Закона за малките и средните предприятия.

Чл. 84. В случай на неизпълнение на изискванията по чл. 82 инвестиционният посредник подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в чл. 119, ал. 2, 3 и 5.

Раздел III

Буфери за глобални и други системно значими институции, спрямо които комисията упражнява надзор на консолидирана основа

Чл. 85. (1) Глобално системно значима институция, наричана по-нататък "Г-СЗИ", може да е инвестиционен посредник майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или инвестиционен посредник, получил лиценз по реда на ЗПФИ, спрямо които комисията упражнява надзор на консолидирана основа.

(2) Г-СЗИ по ал. 1 не може да е инвестиционен посредник, който е дъщерен за инвестиционен посредник майка от ЕС, на финансов холдинг майка от ЕС или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

(3) Г-СЗИ по ал. 1 се идентифицира от комисията на консолидирана основа между субектите по ал. 1.

(4) Г-СЗИ се идентифицира на основата на методика, съдържаща следните категории:

1. размер на групата;

2. взаимосвързаност на групата с финансовата система;

3. заменяемост на услугите или на финансовата инфраструктура, предоставяна от групата;

4. сложност на групата;

5. трансгранична дейност на групата, в т.ч. трансгранична дейност между държави членки и между държава членка и трета държава.

(5) Методиката по ал. 4 се използва за получаване на цялостен рейтинг за всяко лице по ал. 1 – 3, което дава възможност то да бъде установено и разпределено в дадена подкатегория съгласно чл. 89.

(6) Комисията идентифицира Г-СЗИ по ал. 1, като всяка категория по ал. 4 получава еднаква тежест и се състои от количествени показатели.

Чл. 86. (1) Друга системно значима институция, наричана по-нататък "Д-СЗИ", може да е инвестиционен посредник майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или инвестиционен посредник, получил лиценз по реда на ЗПФИ, спрямо които комисията упражнява надзор на консолидирана или подконсолидирана, или индивидуална основа.

(2) Д-СЗИ се идентифицира от комисията между субектите по ал. 1.

(3) Д-СЗИ се определя в съответствие с ал. 1 и 2 и се идентифицира на основата на най-малко един от следните критерии:

1. размер;

2. значимост за икономиката на ЕС или на Република България;

3. значимост на трансграничните дейности;

4. взаимосвързаност на инвестиционния посредник или групата с финансовата система.

(4) Комисията спазва насоките на ЕБО във връзка с критериите за условията за прилагане на разпоредбите по ал. 1 – 3 относно оценяването на Д-СЗИ, за които е взела решение да прилага.

Чл. 87. (1) Комисията съобщава идентифицираните Г-СЗИ и Д-СЗИ и съответните подкатегории, в които е разпределена всяка Г-СЗИ, на Европейската комисия, ЕССР и ЕБО. Комисията ги обявява публично, както и подкатегорията, в която е разпределена всяка Г-СЗИ.

(2) Комисията ежегодно прави преглед на идентифицираните Г-СЗИ и Д-СЗИ, както и на разпределението на Г-СЗИ в съответните подкатегории.

(3) Комисията уведомява за резултата от извършения преглед съответната системно значима институция, Европейската комисия, ЕССР и ЕБО. Комисията обявява публично актуализирания списък на идентифицираните Г-СЗИ и Д-СЗИ и подкатегорията, в която е разпределена всяка Г-СЗИ.

Чл. 88. (1) Институция, идентифицирана като глобално системно значима, на консолидирана основа, поддържа задължителен буфер за Г-СЗИ, съответстващ на подкатегорията, в която попада.

(2) Буферът за Г-СЗИ се състои от базов собствен капитал от първи ред.

(3) Буферът за Г-СЗИ е в допълнение спрямо съществуващия базов собствен капитал от първи ред.

Чл. 89. (1) Подкатегориите на Г-СЗИ са най-малко пет.

(2) Долната граница и границите между съответните подкатегории се определят от рейтингите.

(3) Рейтингите, определящи границата между съседни подкатегории, са ясно определени и се подчиняват на принципа за постоянно линейно увеличение на системната значимост, като за всяка подкатегория се получава

линейно увеличение на изискването за допълнителен базов собствен капитал от първи ред, с изключение на най-високата подкатегория.

(4) Системната значимост е очакваното влияние от въздействието на Г-СЗИ върху глобалния финансов пазар.

(5) На най-ниската подкатегория се определя буфер за Г-СЗИ в размер 1 % от общата стойност на рисковата експозиция, изчислена съгласно чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а буферът за всяка подкатегория се увеличава със стъпка 0,5 % от общата сума на рисковата експозиция, изчислена съгласно чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, до четвъртата подкатегория включително. За най-високата подкатегория на буфера за Г-СЗИ се определя буфер в размер 3,5 % от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 90. (1) Без да засяга разпоредбите на чл. 85 и като упражнява разумно надзорните си правомощия, комисията може да:

1. премести Г-СЗИ от по-ниска в по-висока подкатегория;

2. премести институцията, посочена в чл. 86, с общ рейтинг, който е по-нисък от граничната стойност на най-ниската подкатегория за включване като Г-СЗИ; тази институция може да бъде категоризирана в най-ниската подкатегория или по-висока.

(2) Комисията уведомява ЕБО и представя мотивите си за взетото решение по ал. 1, т. 2.

Чл. 91. (1) Институцията, идентифицирана като друга системно значима, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, може да поддържа буфер за Д-СЗИ.

(2) Буферът за Д-СЗИ се състои от базов собствен капитал от първи ред.

(3) Буферът за Д-СЗИ е в допълнение спрямо съществуващия базов собствен капитал от първи ред.

(4) Буферът за Д-СЗИ е в размер до 2 % от общата стойност на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се спазват критериите за идентифициране на Д-СЗИ.

Чл. 92. (1) Комисията с решение може да изисква от всяка една Д-СЗИ на консолидирана, подконсолидирана или на индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ.

(2) При поставяне на изискване за поддържане на Д-СЗИ комисията следи:

1. буферът да не води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на ЕС като цяло или да създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;

2. буферът да се преразглежда от комисията поне веднъж годишно.

Чл. 93. (1) Преди първоначалното или последващо определяне на буфер за Д-СЗИ комисията уведомява Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, както и компетентните и определените органи на съответните държави членки, един месец преди публикуването на решението по чл. 92, ал. 1.

(2) Уведомлението по ал. 1 трябва да съдържа:

1. обосновка на вероятността изискването за поддържане на буфер за Д-СЗИ да бъде ефективно и пропорционално средство за намаляване на риска;

2. оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за Д-СЗИ върху вътрешния пазар, направена въз основа на наличната информация;

3. нивото на буфера за Д-СЗИ, което комисията реши да определи.

Чл. 94. Г-СЗИ и Д-СЗИ не използват базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискванията по чл. 88 и 91, за покриване на изискванията по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, чл. 79, чл. 82, както и на изискванията, наложени по чл. 118, ал. 1, т. 11 – 22 ЗПФИ.

Чл. 95. (1) Когато Д-СЗИ е дъщерна на Г-СЗИ и Д-СЗИ, която е инвестиционен посредник майка от ЕС и за нея е определено изискване за буфер за Д-СЗИ на консолидирана основа, приложимият на индивидуална или подконсолидирана основа буфер за дъщерното дружество не може да надвишава по-голямата от двете стойности:

1. 1 % от нивото на общата рискова експозиция, изчислено съгласно чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. нивото на буфера за Г-СЗИ и Д-СЗИ, приложимо за групата на консолидирана основа.

(2) Ограничението по ал. 1 не засяга изискванията по чл. 98 – 107 и чл. 91.

Чл. 96. (1) На група, на която на консолидирана основа се поставя изискване за поддържане на буфер за Г-СЗИ и/или буфер за Д-СЗИ, и/или буфер за системен риск, се прилага по-високият буфер между:

1. буфер за Г-СЗИ и Д-СЗИ;

2. буфер за Г-СЗИ, буфер за друг Д-СЗИ и буфер за системен риск по чл. 98 – 107.

(2) Когато институцията на индивидуална или на подконсолидирана основа подлежи на изискване за поддържане на буфер за Д-СЗИ и буфер за системен риск, се прилага по-високият от тях.

(3) В случая по ал. 1 и 2 и когато инвестиционният посредник е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ и Д-СЗИ, комбинираното изискване за буфер за инвестиционния посредник на индивидуална основа не може да е по-малко от сбора на:

1. предпазен капиталов буфер;
2. специфичния антицикличен капиталов буфер;
3. по-високата стойност измежду буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, приложими към него на индивидуална основа.

Чл. 97. (1) Независимо от изискванията по чл. 96, когато буферът за системен риск се прилага за всички експозиции в Република България с цел да се преодолее макропруденциалния риск на Република България, но не се прилага за експозиции извън Република България, този буфер е кумулативен към буфера за Г-СЗИ и Д-СЗИ по този раздел.

(2) В случая по ал. 1 и когато инвестиционният посредник е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ и Д-СЗИ, комбинираното изискване за буфер за инвестиционния посредник на индивидуална основа не може да е по-малко от сбора на:

1. предпазен капиталов буфер;
2. специфичния антицикличен капиталов буфер;
3. сбора от буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, приложими към него на индивидуална основа.

Раздел IV

Буфер за системен риск

Чл. 98. (1) С решение на комисията може да се определи буфер за системен риск за сектора на инвестиционните посредници, чиято цел е предотвратяване и намаляване на дългосрочни нециклически системни или макропруденциални рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и биха могли да предизвикат смущения във финансовата система и които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за системата и за реалната икономика в Република България.

(2) Комисията може да определи буфера за системен риск за всички инвестиционни посредници или за група от инвестиционни посредници с подобен рисков профил.

(3) Буферът за системен риск е съставен от базов собствен капитал от първи ред.

(4) Буферът за системен риск може да се прилага за експозициите в Република България, а може също да се прилага за експозиции в трети държави. Буферът за системен риск може да се прилага и за експозиции в други държави членки при условията на чл. 105.

Чл. 99. (1) За целите на чл. 98 от инвестиционните посредници може да се изисква да поддържат освен базовия собствен капитал от първи ред, необходим за изпълнение на капиталовото изискване съгласно чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и буфер за системен риск от базовия собствен капитал от първи ред в размер на най-малко 1 % от експозициите, към които се прилага буферът, съгласно чл. 98 на индивидуална, консолидирана или подконсолидирана основа, както е приложимо в съответствие с част първа, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Комисията може да изиска инвестиционният посредник да поддържа буфера за системен риск на индивидуална, както и на консолидирана основа.

(3) Инвестиционният посредник не може да използва базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването за поддържане на буфер за системен риск за покриване на изисквания по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, чл. 79 – 84, както и на изисквания, наложени по чл. 118, ал. 1, т. 11 – 22 ЗПФИ.

Чл. 100. (1) Когато на група, идентифицирана като системно значима институция с поставено на консолидирана основа изискване за буфер за Г-СЗИ или Д-СЗИ, е поставено и изискване за буфер за системен риск на консолидирана основа, се прилага по-високият буфер.

(2) На институция, на която на индивидуална или на подконсолидирана основа е поставено изискване за буфер за Д-СЗИ и буфер за системен риск, се прилага по-високият от тях.

(3) Независимо от ал. 1 и 2, когато буферът за системен риск се прилага за всички експозиции в държавата членка, наложила изискването за този буфер с цел да се преодолее макропруденциалния риск на държавата членка, но не се прилага за експозиции извън тази държава членка, този буфер за системен риск е кумулативен към буфера за Г-СЗИ и Д-СЗИ.

(4) В случай на ал. 1 и 2 и когато инвестиционният посредник е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, комбинираното изискване за буфер за инвестиционния посредник на индивидуална основа не може да е по-малко от сбора на:

1. предпазен капиталов буфер;

2. специфичен антицикличен капиталов буфер;

3. по-високата стойност измежду буфера за Д-СЗИ или буфера за системен риск, приложими към него на

индивидуална основа.

(5) В случай на ал. 3 и когато инвестиционният посредник е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ и Д-СЗИ, комбинираното изискване за буфер за инвестиционния посредник на индивидуална основа не може да е по-малко от сбора на:

1. предпазния капиталов буфер;
2. специфичния антицикличен капиталов буфер;
3. сбора от буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, приложими към него на индивидуална основа.

Чл. 101. (1) Буферът за системен риск се прилага към всички инвестиционни посредници или към една или повече подгрупи от инвестиционните посредници.

(2) Буферът за системен риск се определя постепенно или чрез използване на равни или нарастващи интервали със стъпка от 0,5 процентни пункта.

(3) За различните подгрупи от сектора могат да бъдат въведени различни изисквания за поддържане на буфер за системен риск.

Чл. 102. При поставяне на изискване за поддържане на буфер за системен риск комисията следи буферът:

1. да не води до прекомерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на ЕС като цяло, като създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;
2. да се преразглежда от комисията поне веднъж на всеки две години.

Чл. 103. (1) Преди първоначално или последващо определяне от комисията на буфер за системен риск до 3 % тя уведомява Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, както и компетентните и определените органи на държавите членки, за които се отнася, един месец преди публикуване на решението.

(2) Преди първоначално или последващо определяне от комисията на буфер за системен риск между 3 % и 5 % тя уведомява за това Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, както и компетентните и определените органи на държавите членки, за които се отнася, и изчаква становището на Европейската комисия, преди да приеме въпросната мярка.

(3) При отрицателно становище по ал. 2 на Европейската комисия комисията се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

(4) Когато инвестиционен посредник или група инвестиционни посредници са дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, комисията уведомява компетентните и/или определените органи на тази държава членка, Европейската комисия и ЕССР. В срок един месец от получаване на уведомлението Европейската комисия и ЕССР издават препоръка относно мерките, които да бъдат предприети.

(5) В случай че Европейската комисия и ЕССР не са съгласни и при отрицателна препоръка както от Европейската комисия, така и от ЕССР, комисията може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска неговото съдействие в съответствие с чл. 19 от Регламент 1093/2010. Решението за определяне на буфера за тези експозиции се спира, докато ЕБО вземе решение.

(6) Преди първоначално или последващо определяне от комисията на буфер за системен риск над 5 % тя уведомява за това Европейската комисия и изчаква нейното становище, преди да приеме въпросната мярка. Прилага се редът по ал. 3 – 5.

(7) Ако буферът по ал. 1, 2 и 6 се прилага за експозиции в трети държави, комисията уведомява и надзорните органи на тези трети държави.

Чл. 104. Уведомленията по чл. 103 съдържат:

1. описание на системния или макропруденциалния риск в Република България;

2. причините, поради които нивото на системния и макропруденциалния риск застрашава стабилността на финансовата система на национално равнище, с което се обосновава нивото на буфера за системен риск;

3. обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за намаляване на риска;

4. оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага Република България;

5. основанията да се смята, че съществуващите мерки в Закона за Комисията за финансов надзор, ЗПФИ, тази наредба или в Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на чл. 458 и 459 от Регламент (ЕС) № 575/2013, използвани поотделно или заедно, няма да са достатъчни за преодоляване на идентифицирания макропруденциален или системен риск; уведомлението трябва да съдържа относителната преценка за ефективността на тези мерки;

6. нивото на буфера за системен риск.

Чл. 105. (1) Комисията може да прилага буфера за системен риск за всички експозиции след уведомлението по чл. 103.

(2) Ако комисията реши да определи буфер в размер до 3 % на основата на експозициите в други държави членки, буферът се определя по един и същ начин за всички експозиции в рамките на ЕС.

Чл. 106. (1) Комисията съобщава за установяването на буфер за системен риск на интернет страницата си.

(2) Съобщението по ал. 1 съдържа най-малко следната информация:

1. нивото на буфера за системен риск;

2. инвестиционните посредници, за които се прилага буферът за системен риск;

3. обосновка на буфера за системен риск;

4. датата, от която инвестиционните посредници трябва да прилагат първоначално установения или последващо изменения буфер за системен риск;

5. наименованията на държавите, когато експозициите в тези държави са включени в прилагането на буфера за системен риск.

(3) Информацията по ал. 2, т. 3 може да бъде пропусната, ако публикуването ѝ би могло да застраши стабилността на финансовата система.

Чл. 107. (1) В случай на неизпълнение на чл. 98 инвестиционният посредник подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в чл. 119, ал. 2, 3 и 5.

(2) Когато ограниченията по ал. 1 не водят до задоволително подобрене на базовия собствен капитал от първи ред на инвестиционния посредник в контекста на съответния системен риск, комисията може да предприеме допълнителни мерки в съответствие с чл. 18 и 19 ЗКФН, чл. 118, ал. 11 – 22 и чл. 119 – 121 ЗПФИ.

Чл. 108. (1) Комисията може да признае и прилага нивото на буфера за системен риск, определен в съответствие с чл. 98 – 107, спрямо вътрешно лицензиран инвестиционен посредник за експозициите в държавата членка, определила нивото на буфера.

(2) Когато решава дали да признае нивото на буфер за системен риск, комисията взема предвид информацията, предоставена от държавата членка, определила нивото на буфера в съответствие с чл. 103.

(3) Ако комисията признае нивото на буфера за системен риск за вътрешно лицензиран инвестиционен посредник, тя уведомява Европейската комисия, ЕССР, ЕБО и държавата членка, определила нивото на този буфер за системен риск.

Чл. 109. Държавата членка, определила нивото на буфера за системен риск в съответствие с чл. 98 – 107, може да поиска от ЕССР да отправи препоръка по чл. 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 към една или повече държави членки, които могат да признаят нивото на буфера за системен риск.

Раздел V

Определяне и изчисляване на антицикличните капиталови буфери

Чл. 110. (1) Установяването на нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници се определя от комисията.

(2) Комисията може да изчисли за всяко тримесечие индикатор за буфер, който да служи като референтен и за насока при определяне на нивото на антицикличния буфер за инвестиционни посредници в съответствие с чл. 111.

(3) Индикаторът за буфера отразява кредитния цикъл и рисковете, породени от прекомерен кредитен растеж в Република България, и надлежно отчита особеностите на националната икономика. Той се изчислява на база на отклонението от дългосрочния тренд на съотношението на кредитите към БВП, като също така отчита:

1. ръста на кредитната активност, и по-специално изменението в съотношението на предоставените кредити и БВП в Република България;

2. всяка актуална насока на ЕССР.

Чл. 111. (1) Комисията извършва оценка и определя на тримесечна основа подходящо ниво на антицикличния буфер за инвестиционните посредници.

(2) Нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници се определя от:

1. индикатора за буфер съгласно чл. 110, ал. 2 и 3;

2. всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР, и препоръка, дадена от ЕССР, за определянето на нивото на буфера;

3. други променливи, които са подходящи за преодоляване на цикличния системен риск.

Чл. 112. (1) Нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници се определя в диапазона от 0 % до 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на инвестиционен посредник, който има експозиции за кредитен риск в съответната държава членка.

(2) Нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници се калибрира на интервали от 0,25 процентни пункта или кратни на 0,25 процентни пункта.

(3) Комисията може съгласно съображенията, посочени в чл. 111, да определи за антицикличния буфер за инвестиционните посредници ниво над 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за целите, посочени в чл. 118, ал. 6.

Чл. 113. (1) Когато комисията установи за първи път нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници по-високо от 0 % или когато след това увеличи моментното ниво на антицикличния буфер за инвестиционните посредници, тя посочва датата, от която инвестиционните посредници трябва да прилагат този увеличен буфер при изчисляването на специфичния за инвестиционния посредник антицикличен капиталов буфер.

(2) Датата по ал. 1 не може да бъде по-късно от 12 месеца след датата, на която е оповестен увеличеният буфер съгласно чл. 115.

(3) В случай на настъпването на изключителни обстоятелства посочената дата по ал. 1 може да е преди изтичането на 12-месечния срок.

Чл. 114. (1) При намаляване на моментното ниво на антицикличния буфер за инвестиционните посредници комисията трябва да определи и период, през който не се очаква повишаването му.

(2) Определеният период по ал. 1 не е обвързващ за комисията.

Чл. 115. (1) Комисията оповестява на интернет страницата си, като преди това е предприела всички разумни стъпки за съгласуване на момента на оповестяване, определената тримесечна стойност за нивото на антицикличния буфер за инвестиционните посредници.

(2) Съобщението по ал. 1 трябва да съдържа информация за:

1. приложимото ниво на антицикличния буфер за инвестиционните посредници;

2. съответното съотношение между кредитите и БВП, както и неговото отклонение от дългосрочния тренд;

3. индикатора за буфера, изчислен в съответствие с чл. 110, ал. 2 и 3;

4. обосновка за нивото на буфера;

5. при увеличаване на нивото на буфера се посочва датата, от която инвестиционният посредник трябва да прилага това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за него антицикличен капиталов

буфер;

6. в случай, когато датата, посочена в т. 5, е преди изтичане на 12 месеца от датата на оповестяването, се посочват изключителните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане;

7. при намаляване на нивото на буфера се посочва периодът, през който не се очаква повишаване на буфера, заедно с обосновка за този период.

(3) Комисията съобщава на ЕССР на всеки три месеца определеното ниво на антицикличния буфер за инвестиционните посредници и данните по ал. 2.

Чл. 116. (1) Комисията може да признае ниво на специфичния антицикличен капиталов буфер за целите на изчисляването от вътрешно лицензираните инвестиционни посредници, установено от държава членка или съответен орган на трета държава, надвишаващо 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Комисията оповестява признаването по ал. 1 на интернет страницата си.

(3) Съобщението по ал. 2 трябва да съдържа най-малко:

1. приложимото ниво на антицикличния буфер;

2. държавата членка или третите държави, за които се прилага този буфер;

3. при увеличаване на нивото на буфера се посочва датата, от която инвестиционните посредници, получили лиценз по реда на ЗПФИ, трябва да прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всеки инвестиционен посредник антицикличен капиталов буфер;

4. в случай, когато датата, посочена в т. 3, е преди изтичане на 12 месеца от датата на оповестяването, се посочват изключителните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане.

Чл. 117. (1) В случай че съответният орган на трета държава не е определил и публикувал нивото на антицикличния буфер за тази трета държава, към която един или повече инвестиционни посредници в ЕС имат експозиция за кредитен риск, комисията може да установи нивото на антицикличния буфер, което вътрешно лицензираните инвестиционни посредници трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всеки инвестиционен посредник антицикличен капиталов буфер.

(2) Комисията може да установи различно ниво на буфера за трета държава, което вътрешно лицензираните инвестиционни посредници трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всеки инвестиционен посредник антицикличен капиталов буфер, когато нивото на антицикличния буфер е определено и публикувано от съответния орган на третата държава за трета държава. Комисията установява различно ниво

на буфера, ако смята, че нивото на определения буфер от съответния орган на третата държава не е достатъчно, за да защити инвестиционните посредници по подходящ начин от рисковете от прекомерен кредитен растеж в съответната страна.

(3) При упражняване на правомощията по ал. 2 комисията не може да задава ниво на антицикличния буфер под нивото, определено от съответния орган на третата държава, освен в случай че това ниво надхвърля 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на инвестиционни посредници, които имат експозиции за кредитен риск в тази трета държава.

(4) Комисията с решение може да приеме издадените от ЕССР препоръки относно съгласуваност при определянето на буфери за трети държави.

(5) Когато комисията определи ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно ал. 1 или ал. 2 – 4, което увеличава съществуващото приложимо ниво на антицикличния буфер, комисията взема решение за датата, от която вътрешно лицензирани инвестиционни посредници трябва да прилагат това ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всеки инвестиционен посредник антицикличен капиталов буфер.

(6) Датата по ал. 5 не може да бъде по-късно от 12 месеца от датата, на която нивото на буфера е оповестено в съответствие с ал. 7. В случай на изключителни обстоятелства посочената дата по ал. 5 може да е преди изтичането на 12-месечния срок.

(7) Комисията оповестява на интернет страницата си установяването на всяко ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно ал. 1 – 4, като включва следната информация:

1. нивото на антицикличния буфер и третата държава, за която се прилага това ниво;

2. обосновка за нивото на буфера;

3. при определянето на нивото на буфера за първи път над нулата или при неговото увеличение се посочва датата, от която инвестиционните посредници трябва да прилагат увеличеното ниво на буфера при изчисляването на специфичния за инвестиционния посредник антицикличен капиталов буфер;

4. в случай, когато срокът, посочен в т. 3, е по-кратък от 12 месеца от датата на оповестяването на определената стойност, се посочват изключителните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане.

(8) Алинеи 1 – 7 се прилагат независимо от това, дали ЕССР е дал препоръка на комисията относно подходящото ниво на антицикличния буфер за експозиции към трета държава.

Чл. 118. (1) Специфичното за инвестиционния посредник ниво на антицикличния капиталов буфер се изчислява като среднопретеглена величина на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат за страните, в които той има експозиции за кредитен риск или се прилага съгласно чл. 117, ал. 1 или ал. 2 – 4.

(2) За изчисляването на посочената в ал. 1 среднопретеглена величина инвестиционните посредници прилагат към всяко ниво на антицикличния буфер изискванията за общия размер на собствения капитал за кредитен риск, определени в съответствие с разпоредбите на част трета, дялове II и IV на Регламент (ЕС) № 575/2013, отнасящи се до съответните експозиции за кредитен риск във въпросната страна, разделени на изискванията за общия размер на собствения капитал за кредитен риск за всички кредитни експозиции.

(3) Съответните кредитни експозиции включват всички класове експозиции, различни от посочените в чл. 112, букви "а" – "е" от Регламент (ЕС) № 575/2013, за които е предвидено следното:

1. капиталовите изисквания за кредитен риск съгласно част трета, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. в случай, когато експозицията се държи в търговския портфейл, се включват капиталовите изисквания за специфичен риск съгласно част трета, дял IV, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или за допълнителния риск от неизпълнение и допълнителния миграционен риск съгласно част трета, дял IV, глава 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. в случай, когато експозицията представлява секюритизация, се включват капиталовите изисквания съгласно част трета, дял II, глава 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Инвестиционните посредници спазват регулаторните технически стандарти, приети от Европейската комисия за определяне на метода за идентифициране на географското местоположение на съответната експозиция за кредитен риск.

(5) За целите на изчислението съгласно ал. 1 и 2:

1. нивото на антицикличния буфер за Република България се прилага от датата, посочена в информацията, която се публикува в съответствие с чл. 115, ал. 2, т. 5 или чл. 116, ал. 3, т. 3, ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера;

2. при спазване на т. 3 нивото на антицикличния буфер за трета държава се прилага 12 месеца след датата, на която промяната в нивото на буфера е оповестена от съответния орган на третата държава и ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера, независимо от това, дали този орган изисква от лицензираните в тази трета държава инвестиционни посредници да прилагат промяната в по-кратък срок; за оповестяване на датата за промяна на нивото на антицикличния буфер за трета държава се смята датата, на която е публикувана от съответния орган на третата държава в съответствие с приложимите национални правила;

3. когато определеният орган на държавата членка по произход на инвестиционния посредник установи ниво на антицикличния буфер за трета държава в съответствие с чл. 117, ал. 1 или ал. 2 – 4 или признае нивото на антицикличния буфер за трета държава съгласно чл. 116, това ниво на буфера се прилага от датата, посочена в информацията, публикувана в съответствие с чл. 117, ал. 7, т. 3 или чл. 116, ал. 3, т. 3, ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера;

4. нивото на антицикличния буфер се прилага незабавно, ако резултатът от това решение е намаляване на нивото на буфера.

(6) Когато определен орган от друга държава членка определи ниво на антицикличния буфер, по-високо от 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, вътрешно лицензираните инвестиционни посредници прилагат за съответните експозиции за кредитен риск в държавата членка на съответния определен орган за целите на изчислението по ал. 1 и 2, включително когато това е приложимо, за изчисляване на елемента на консолидирания капитал, по-високото ниво на антицикличния буфер, освен ако друго не е предвидено в тази наредба.

(7) Комисията следи за целите на изчислението по ал. 1 за прилагането от инвестиционните посредници на нивата на антицикличния буфер, определени от орган на трета държава за съответните експозиции за кредитен риск в трета държава и надвишаващи 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Комисията също така следи, когато това е приложимо, за изчисляване на елемента на консолидирания капитал, свързан със:

1. инвестиционните посредници, прилагащи ниво на антицикличния буфер в размер 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, не е признал надвишаващото 2,5 % ниво на буфера в съответствие с чл. 116, ал. 1;

2. инвестиционните посредници, прилагащи ниво на антицикличния буфер, определено от съответния орган на трета държава, в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, е признал това ниво на буфера в съответствие с чл. 116.

(8) Инвестиционният посредник спазва регулаторните технически стандарти на ЕБО, приети от комисията за определяне на метода за идентифициране на географското местоположение на съответните кредитни експозиции, съгласно ал. 4.

Раздел VI

Мерки за запазване на капитала

Чл. 119. (1) Инвестиционният посредник, отговарящ на комбинираното изискване за буфер, няма право да разпределя елементите на базовия си собствен капитал от първи ред по начин, който може да доведе до ниво, при което комбинираното изискване за буфер не е изпълнено.

(2) Комисията изисква от инвестиционния посредник, който не отговаря на комбинираното изискване за буфер, да изчисли максималната сума за разпределяне в съответствие с чл. 120, ал. 1 и да уведоми комисията за тази сума.

(3) В случая по ал. 2 инвестиционният посредник няма право, преди да е изчислил максималната сума за разпределение, да предприема всяко от следните действия:

1. да прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

2. да поема задължение за плащане на променливи възнаграждения или облаги, свързани с пенсиониране, или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е възникнало в период, когато инвестиционният посредник не е изпълнявал комбинираните изисквания за буфер;

3. да извършва плащания по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.

(4) Разпределението във връзка с базовия собствен капитал от първи ред за целите на ал. 1 – 3 включва следното:

1. изплащане на парични дивиденди;

2. разпределение на напълно или частично изплатени акции към основното възнаграждение или други капиталови инструменти, посочени в чл. 26, параграф 1, буква "а" от Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. обратно изкупуване или закупуване от инвестиционния посредник на собствени акции или дялове, или други капиталови инструменти, посочени в чл. 26, параграф 1, буква "а" от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. възстановяване на суми, изплатени във връзка с капиталовите инструменти, посочени в чл. 26, параграф 1, буква "а" от Регламент (ЕС) № 575/2013;

5. разпределяне на елементи от капитала, посочени в чл. 26, параграф 1, букви "б" – "д" от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(5) В случай, когато даден инвестиционен посредник не успее да изпълни или надвиши комбинираното изискване за буфер, той няма право да разпределя чрез действията, посочени в ал. 3, в размер, по-голям от максималната сума за разпределение, изчислена в съответствие с чл. 120, ал. 1.

(6) Наложените ограничения се прилагат само по отношение на плащания, водещи до намаляване на базовия собствен капитал от първи ред или до намаляване на печалбата, и в случай, при който спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност на инвестиционния посредник.

Чл. 120. (1) Инвестиционният посредник изчислява максимална сума за разпределение, като умножава сумата, изчислена в съответствие с ал. 2 и 3, по коефициент, който се определя в съответствие с ал. 4 и 5.

Максималната сума за разпределение се намалява посредством всяко от действията, посочени в чл. 119, ал. 3.

(2) Сумата, включена при изчисляването на максималната сума за разпределение по ал. 1, се състои от сбора на:

1. междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, получени след последното решение относно разпределението на печалбите или всяко от действията, посочени в чл. 119, ал. 3;

2. годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, получени след последното решение относно разпределението на печалбите или всяко от действията, посочени в чл. 119, ал. 3.

(3) От сумата, получена по ал. 2, се изваждат сумите, дължими като данък, в случай че елементите, посочени в ал. 2, т. 1 и 2, не са разпределени.

(4) Коефициентът, включен при изчисляването на максималната сума за разпределение по ал. 1, се определя по следния начин:

1. в случай, когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от инвестиционния посредник, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи (най-ниския) квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;

2. в случай, когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от инвестиционния посредник, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;

3. в случай, когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от инвестиционния посредник, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;

4. в случай, когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от инвестиционния посредник, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който се намира в четвърти (най-високия) квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6.

(5) Долните и горните граници на всеки квантил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

където Q_n е означението на поредния номер на съответния квантил.

Чл. 121. В случай че инвестиционният посредник не отговаря на комбинираното изискване за буфер и възнамерява да раздаде подлежащата на разпределение печалба или да предприеме някое от действията, посочени в чл. 119, ал. 2, той уведомява комисията и предоставя следната информация:

1. размера на капитала, поддържан от инвестиционния посредник, разделен, както следва:

а) базов собствен капитал от първи ред;

б) допълнителен капитал от първи ред;

в) капитал от втори ред;

2. размера на междинните и годишните печалби;

3. максималната сума за разпределение, изчислена в съответствие с чл. 120, ал. 1;

4. размера на подлежащата на разпределение печалба, която инвестиционният посредник възнамерява да разпредели между:

а) изплащане на дивиденди;

б) обратно изкупуване на акции или дялове;

в) плащания по инструменти, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред;

г) плащане на променливи възнаграждения или на облигации, свързани с пенсиониране, независимо дали това става чрез ново задължение за плащане или чрез съществуващо задължение, възникнали в момент, когато инвестиционният посредник не е изпълнявал комбинираното изискване за буфер.

Чл. 122. Инвестиционният посредник разработва, приема и прилага вътрешни правила, гарантиращи, че размерът на подлежащата на разпределение печалба и максималната сума за разпределение са правилно изчислени, и може да докаже точността им при поискване от страна на комисията.

Чл. 123. (1) Инвестиционен посредник, който не успее да изпълни комбинираното изискване за буфер, разработва и приема план за запазване на капитала.

(2) Планът по ал. 1 се представя на комисията не по-късно от 5 работни дни, след като инвестиционният посредник е установил, че не изпълнява изискването по ал. 1.

(3) Инвестиционният посредник може да изготви и представи плана по ал. 1 до 10 дни след писмено разрешение на заместник-председателя за удължаване на срока.

(4) Заместник-председателят издава разрешение по ал. 3 въз основа на конкретни обстоятелства за инвестиционния посредник и при отчитане на мащаба и сложността на неговата дейност.

Чл. 124. (1) Планът за запазване на капитала включва най-малко следното:

1. прогнозни оценки на приходите и разходите и прогнозен баланс;

2. мерки за повишаване на капитализацията на инвестиционния посредник;

3. план и срок за увеличаване на собствения капитал с цел да се изпълни напълно комбинираното изискване за буфер.

(2) Комисията може да изисква от инвестиционния посредник всякаква друга информация, считана за необходима за изготвяне на оценката, изисквана по чл. 125, ал. 1.

Чл. 125. (1) Заместник-председателят оценява плана за запазване на капитала и се произнася с одобрение в едномесечен срок по реда на чл. 76, ако прецени, че при изпълнението му ще бъде запазен или набран достатъчен капитал, който да позволи на инвестиционния посредник да изпълни комбинираното изискване за буфер в рамките на определен от него срок за изпълнение.

(2) В случай че заместник-председателят не одобри плана за запазване на капитала в съответствие с ал. 1, той налага една от двете или и двете мерки, както следва:

1. изисква от инвестиционния посредник да увеличи размера на собствения си капитал в рамките на определен срок;

2. упражнява правомощията си по чл. 118 ЗПФИ и налага по-строги ограничения относно разпределенията от предвидените в чл. 119 – 122.

Глава десета

ПРИНУДИТЕЛНИ

АДМИНИСТРАТИВНИ

МЕРКИ.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ

Чл. 126. (1) Комисията, съответно заместник-председателят, може да наложи принудителна административна мярка по реда на чл. 118 ЗПФИ при нарушаване на разпоредбите по тази наредба.

(2) В случай на несъобразяване с наложената принудителна административна мярка по ал. 1 извършителите и допустителите се наказват съгласно чл. 127 ЗПФИ.

Чл. 127. (1) Лицата, които са извършили нарушения на наредбата, както и лицата, които са допуснали извършването на такива нарушения, се наказват съгласно чл. 127 ЗПФИ.

(2) Актовете за констатираните нарушения на наредбата се съставят от упълномощени от заместник-председателя длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник-председателя.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. Контролният орган в инвестиционния посредник в зависимост от правноорганизационната форма е: надзорен съвет, членове на управителния орган без изпълнителни функции, контролър или други специално определени от общото събрание лица, отговарящи на изискванията на чл. 11, ал. 2 ЗПФИ. Контролният орган осъществява контрол и наблюдение по отношение на вземането на решения на управленско ниво.

2. "Риск, свързан с модела" означава потенциалната загуба, която може да претърпи даден инвестиционен посредник вследствие на решения, които се основават предимно на резултатите от вътрешни модели, поради грешки в разработването, въвеждането или използването на тези модели.

3. "Инициатор" е инициатор съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 13 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. "Спонсор" е спонсор съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 14 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. "Предприятие за спомагателни услуги" е предприятие за спомагателни услуги съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 18 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

6. "Управляващо дружество" е дружество за управление на активи съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

7. "Лице от финансовия сектор" е лице от финансовия сектор съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 27 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
8. "Централен съконтрагент" е централен съконтрагент съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 34 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
9. "Операционен риск" е операционен риск съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 52 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
10. "Редуциране на кредитния риск" означава редуциране на кредитния риск съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 57 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
11. "Секюритизация" е секюритизация съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 61 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
12. "Секюритизираща позиция" е секюритизираща позиция съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 62 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
13. "Дружество със специална цел – секюритизация (SSPE)" е дружество със специална цел – секюритизация, съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 66 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
14. "Облаги, свързани с пенсиониране" е пенсионни права по преценка на работодателя съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 73 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
15. "Търговски портфейл" е търговски портфейл съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 86 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
16. "Регулиран пазар" е регулиран пазар съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
17. "Ливъридж" е ливъридж съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 93 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
18. "Риск от прекомерен ливъридж" е риск от прекомерен ливъридж съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 94 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
19. "Агенция за външна кредитна оценка" е агенция за външна кредитна оценка съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 98 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

20. "Вътрешни модели" е вътрешнорейтинговият подход по чл. 143, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, подходът на вътрешните модели по чл. 221 от Регламент (ЕС) № 575/2013, подходът за собствените оценки по чл. 225 от Регламент (ЕС) № 575/2013, усъвършенстваните подходи за измерване по чл. 312, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, методът на вътрешните модели по чл. 283 и 363 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и подходът на вътрешната оценка по чл. 259, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

21. "Участие" е участие съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 35 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

22. "Лиценз" е лиценз съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

23. "Централни банки от ЕСЦБ" е централни банки от ЕСЦБ съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 45 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

24. "Инвестиционен посредник" е понятие съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

25. "Инвестиционен портфейл" е портфейл, който се състои от балансовите и задбалансовите позиции, които не са включени като позиции в търговския портфейл на инвестиционния посредник.

26. "Системно значима институция" е инвестиционен посредник майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или инвестиционен посредник, който в случай на несъстоятелност или недобро функциониране би могъл да породи системен риск.

27. "Консолидационно състояние" е консолидационно състояние съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 47 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

28. "На подконсолидирана основа" е на подконсолидирана основа съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 49 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

§ 2. Тази наредба въвежда разпоредбите на Директива 2013/36 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (текст от значение за ЕИП).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Инвестиционният посредник и комисията прилагат глава девета от 1 януари 2016 г. с изключение на чл. 98 – 109.

(2) За периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г. предпазният капиталов буфер по чл. 79, ал. 3 се равнява на 0,625 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) За периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г. специфичният антицикличен капиталов буфер по чл. 82 не трябва да превишава 0,625 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) За периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г. предпазният капиталов буфер по чл. 79, ал. 3 се равнява на 1,25 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(5) За периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г. специфичният антицикличен капиталов буфер по чл. 82 не трябва да превишава 1,25 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) За периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г. предпазният капиталов буфер по чл. 79, ал. 3 се равнява на 1,875 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) За периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г. специфичният антицикличен капиталов буфер по чл. 82 не трябва да превишава 1,875 % от общата сума на общата рискова експозиция на инвестиционния посредник, изчислена по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(8) Мерките за запазване на капитала по глава девета, раздел VI се прилагат за период от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2018 г., като се вземат предвид ограниченията за предпазния капиталов буфер и специфичния антицикличен буфер по ал. 2 – 7.

(9) Буферът за Г-СЗИ, установен съгласно чл. 88, се прилага от 1 януари 2016 г. и се определя като 25 % от установения буфер съгласно чл. 88 през 2016 г.

(10) Буферът за Г-СЗИ, установен съгласно чл. 88, се прилага от 1 януари 2016 г. и се определя като 50 % от установения буфер съгласно чл. 88 през 2017 г.

(11) Буферът за Г-СЗИ, установен съгласно чл. 88, се прилага от 1 януари 2016 г. и се определя като 75 % от установения буфер съгласно чл. 88 през 2018 г.

(12) Буферът за Г-СЗИ, установен съгласно чл. 88, се прилага от 1 януари 2016 г. и се определя като 100 % от установения буфер съгласно чл. 88 през 2019 г.

§ 4. Отменя се Наредба № 35 от 2006 г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници (обн., ДВ, бр. 97 от 2006 г., бр. 4 от 2007 г., бр. 68 от 2008 г., бр. 28 от 2009 г., бр. 102 от 2010 г. и

бр. 20 и 97 от 2011 г.).

§ 5. В глава осма от Наредба № 38 от 2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (обн., ДВ, бр. 67 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 60 от 2008 г.; доп., бр. 39 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 89 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Наименованието се изменя така:

"Глава осма

ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ, ВЪТРЕШЕН КОНТРОЛ, УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА, ВЪТРЕШЕН ОДИТ. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ЧЛЕНОВЕТЕ НА УПРАВИТЕЛНИТЕ И КОНТРОЛНИТЕ ОРГАНИ И ВИСШИЯ РЪКОВОДЕН ПЕРСОНАЛ".

2. Създава се раздел V с чл. 83а и 83б:

"Раздел V

Изисквания към членовете на управителните и контролните органи и висшия ръководен персонал

Чл. 83а. (1) Членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник изпълняват функциите си честно, почтено и независимо с цел извършване на точна собствена преценка на решенията на служителите, изпълняващи ръководни функции, и упражняване на ефективен контрол и наблюдение върху вземането на управленски решения.

(2) Инвестиционният посредник трябва да разполага с необходимите човешки и финансови ресурси, за да осигури първоначалното и текущото запознаване на членовете на управителните и контролните органи с дейността му, както и за обучението им.

(3) Инвестиционният посредник и съответният комитет за подбор на кандидати, при наличие на такъв, използват широк набор от качества, знания и умения при подбора на кандидатите и назначаването на членове на управителните и контролните органи, като за тази цел прилагат политика за насърчаване на многообразието в управителния и контролния орган. Членовете на управителните и контролните органи притежават достатъчно знания, умения и опит, за да ръководят дейността на инвестиционния посредник.

Чл. 83б. (1) Член на управителен или контролен орган на инвестиционен посредник едновременно може да изпълнява следните длъжности в зависимост от конкретните обстоятелства и естеството, мащаба и сложността на дейността му, заемайки не повече от една от следните комбинации от длъжности:

1. длъжност на изпълнителен директор и две длъжности на директор без изпълнителни функции; или
2. до четири длъжности на директор без изпълнителни функции.

(2) За целите на ал. 1 следното се счита за заемане на една длъжност:

1. директор с изпълнителни или без изпълнителни функции в рамките на една и съща група;

2. директор с изпълнителни или без изпълнителни функции в рамките на:

а) институции, които са членки на един и същ механизъм за институционална защита, ако са изпълнени условията, предвидени в чл. 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или

б) предприятия (включително нефинансови субекти), в които инвестиционният посредник има квалифицирано дялово участие.

(3) Заместник-председателят може да разреши на член на управителен и контролен орган на инвестиционен посредник по ал. 1 заемането на една допълнителна длъжност без изпълнителни функции, при условие че това няма да възпрепятства ефективното и благоразумно управление на инвестиционния посредник. Комисията информира ЕБО за такива разрешения.

(4) За целите на предходните алинеи заемането на длъжности в управителни и контролни органи на юридически лица с нестопанска цел не се вземат предвид.

(5) Инвестиционният посредник спазва насоките на ЕБО във връзка с изискванията към членовете на управителните и контролните органи и висшия ръководен персонал, приети от комисията."

§ 6. В чл. 151 от Наредба № 44 от 2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, инвестиционните дружества от затворен тип и управляващите дружества (ДВ, бр. 85 от 2011 г., в сила от 1.11.2011 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 1 изречение второ се изменя така:

"Началният капитал на управляващите дружества се състои от елементите, посочени в чл. 26, параграф 1, букви "а" – "д" от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.) (Регламент (ЕС) № 575/2013)."

2. В ал. 2 изречение второ се изменя така:

"Собствен капитал е собственият капитал съгласно определението в чл. 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета."

§ 7. В Наредба № 16 от 2004 г. за условията и реда за извършване на маржин покупки, къси продажби и заем на

финансови инструменти (загл. изм. – ДВ, бр. 45 от 2008 г.) (обн., ДВ, бр. 65 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2008 г., бр. 1 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7а:

а) в ал. 4 думите "Наредба № 35 от 2006 г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници (ДВ, бр. 97 от 2006 г.) (Наредба № 35)" се заменят с "Наредба № 50 от 2015 г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им (ДВ, бр. 52 от 2015 г.)";

б) в ал. 5 думите "по чл. 144, ал. 1 от Наредба № 35" се заменят с "по чл. 69 от Наредба № 50 от 2015 г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им".

2. В чл. 13:

а) в ал. 4 думите "Наредба № 35" се заменят с "Наредба № 50 за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им.";

б) в ал. 5 думите "по смисъла на т. 26 от допълнителните разпоредби на Наредба № 35" се заличават, а думите "глава трета от Наредба № 35" се заменят с "Наредба № 50 за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им".

§ 8. Наредбата се издава на основание чл. 8а, ал. 3, чл. 10а, чл. 24, ал. 1, т. 14 и ал. 4, чл. 24а, ал. 4, т. 3, чл. 24д, ал. 3, чл. 25а и чл. 72р, ал. 2 ЗПФИ и е приета с Решение № 151-Н от 19 юни 2015 г. на Комисията за финансов надзор.

НАРЕДБА за изменение и допълнение на Наредба № 44 от 2011 г.

за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми,

инвестиционните дружества от затворен тип и управляващите дружества

(ДВ, бр. 63 от 2016 г.)

.....

§ 81. В срок 6 месеца от влизане в сила на тази наредба управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, привеждат дейността си в съответствие с нея и представят в комисията всички документи, които са изменени в тази връзка.

Приложение

към чл. 8

Съдържание на плана за възстановяване

1. Обобщение на основните елементи на плана и на цялостния потенциал на инвестиционния посредник за възстановяване.
2. Обобщение на съществените промени в инвестиционния посредник след последния представен пред комисията план за възстановяване.
3. План за връзки с обществеността и оповестяване на информация, в който се описват начините, по които инвестиционният посредник възнамерява да се справи с евентуалните отрицателни реакции на пазара.
4. Набор от действия, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане или възстановяване на жизнеспособността и финансовото състояние на инвестиционния посредник.
5. Прогнозен график за изпълнение на всеки съществен елемент от плана.
6. Подробно описание на съществени пречки пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиентите и контрагентите.
7. Установяване на критичните функции.
8. Подробно описание на процесите за определяне на стойността на основните дейности, операции и активи на инвестиционния посредник и на възможността за тяхната продажба.
9. Подробно описание на това, как планирането на възстановяването е обвързано със структурата за корпоративно управление на инвестиционния посредник, с политиките и процедурите за одобрението на плана за възстановяване и определянето на лицата, отговорни за изготвянето и прилагането на плана.
10. Правила и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на инвестиционния посредник.
11. Правила и мерки, осигуряващи на инвестиционния посредник подходящ достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително източници на ликвидност; оценка на наличните активи, които могат да бъдат използвани за обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между юридическите лица в групата и техните дейности, за осигуряване на непрекъсваемост на операциите и изпълнение на задълженията при настъпване на падежа им.
12. Правила и мерки за намаляване на риска и нивото на ливъридж.
13. Правила и мерки за реструктуриране на задълженията.
14. Правила и мерки за реорганизация на дейностите на инвестиционния посредник.
15. Правила и мерки, осигуряващи непрекъснат достъп до финансовите пазари.
16. Правила и мерки, осигуряващи непрекъсваемост на оперативните процеси в инвестиционния посредник, включително достъп до инфраструктури на финансовите пазари и информационни услуги.
17. Подготвителни мерки за улесняване на продажбата на активи или дейности в срокове, позволяващи бързо възстановяване на финансовата стабилност.
18. Други действия или стратегии на управителния орган за възстановяване на финансовата стабилност и очакваните финансови последици от тези действия и стратегии.
19. Подготвителни мерки, които инвестиционният посредник е или планира да предприеме за улесняване на изпълнението на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на инвестиционния посредник.

20. Рамка от показатели, идентифицираща ситуациите, в които могат да бъдат предприети подходящи посочени в плана действия.